

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине **Милан Петровић**,
- оптужени **Савић Горан** и **Ћилерџић Саша**,
- њихови браниоци, адвокат **Павловић Радован** и адвокат **Нађа Милосављевић**, те адвокат **Павловић Светозар**.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

*Да се у доказном поступку у својству сведока саслуша **Кораћ Иван**.*

СВЕДОК КОРАЋ ИВАН

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кораћ Иван, да ли је тако?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

Са личним подацима као у списима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема никаквих измена у личним подацима?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, послење скоро четири године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте овде позвани ради саслушања у својству сведока, што је учињено и у фази истраге у јануару месецу, па сте као сведок дужни да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело, а нисте дужни да одговарате на поједина питања, ако сматрате да бисте се тиме изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. То сам дужна да Вас упозорим према одредбама Закона о кривичном поступку.

Пред овим већем је оптужница против два лица, Савић Горан и Ћилерцић Саша којима се ставља на терет извршење кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва у периоду мај-јули 1992. године на територији општине Зворник. Ви сте саслушани као сведок, па ћу Вас прво питати, да ли остајете при овом исказу у својству сведока?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете, добро.

Сведок упозорен, опоменут на дужност казивања истине, изјављује да су свему остаје при свом исказу и наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У свом исказу сте помињали да познајете људе чија имена Вам је истражни судија прочитао и рекли сте да их знате по надимцима, а да из новина сте сазнали њихова права имена, па ме интересује, када сте те новине читали, које су то новине?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, тамо где сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком периоду је то било?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, одмах, одмах после хапшења, тако да сам знао да је, рецимо, Ћилерцић ухапшен два, три дана после тога, јер је био релативно близу где се и ја налазим, тако да сам одмах знао да је ту, тако да се то брзо сазнало. У свим новинама има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је лишен слободе?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, и било је и на вестима и све је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Причали сте нешто о тим лицима у којим ситуацијама сте се тамо виђали. Погледајте ове окривљене, да ли су то ти људи?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, ово је Саша и Саво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то су Саша и Сава о којима Ви причате у истрази?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте нам сада укратко, пошто због нечела непосредности поступка морамо да Вас питамо, укратко нам испричајте, да ли сте са неким од њих можда дошли.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Са Савом, са Савом сам дошао у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заједно?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, заједно смо дошли, дошло је нас дванаест, тринаест, сада тачан број не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то, само, пардон, када је то било, датум?

Сведок ИВАН КОРАЋ: У априлу, у априлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, Ви знате да Вашу одбрану као окривљеног не можемо користити, па покушајте да нам испричате.

Сведок ИВАН КОРАЋ: У априлу месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике датум да ли се сећате?

Сведок ИВАН КОРАЋ: После 10.-ог., 10.-ти, 11.-ти, 10.-ти, 13.-ти, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, како је дошло до тога?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, пријавили смо се у Удружење Срба из Босне и Херцеговине, које је тражило добровољце за, који би ишли у Босну да се боре на страни Срба. Ту смо чекали два дана овде у хотелу «Србија». Из хотела «Србија» смо аутобусом пребачени за Зворник. У Зворнику смо стационирани у касарни «Стандард». Ту смо били до 16. маја преподне, уствари, рано ујутру смо пребачени за Краљево војним возилом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био са Вама и Пиварски можда?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да. Пиварски је био командир групе, јединице, како хоћете, одељења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је исто из Београда кренуо?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, да, сви смо ми дошли из Београда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви познавали Саву од раније?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Из виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из виђења?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Мислим, знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте га знали?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, здраво, ако се некада сретнемо, ништа више, нисам, мислим да је он са мојим братом од стрица ишао заједно у школу, тако да нисмо имали никакав контакт, здраво, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте дошли, да ли сте становали у «Стандарду»?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да. Сво време сам, ми смо стационарани у «Стандарду».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте и спавали?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, ту смо спавали на првом или на другом спрату, сада не, на истом, на истом спрату где је била команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте припадали којој јединици?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Јединици за специјална дејства, да је тако назовем, извиђачко-диверзантска јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командант, командир?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Командир јединице је био Стојан Пиварски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је јединица била, која је то била формација?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Извиђачко-диверзантског карактера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вод, чета, батаљон?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вод?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, јачи вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је бројала?

Сведок ИВАН КОРАЋ: У почетку је бројала 13, нас 13 и то је била стандардна формација. Након нашег повратка за Краљево, Пиварски је добио, не знам сада тачно, можда око тридесет људи, који су били локални, тако да је повећан број тих људи, с тиме да је касније у том периоду додавано по потреби још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То мислите после 16. маја?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, то је у јуну месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да је он добио тридесет, када, када сте Ви отишли?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, када смо ми отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сазнали сте после?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, да, после сам сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је добио тридесет људи?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, тридесет људи, а у мају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то неки локални ту мештани или нису?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, локални мештани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Локални?

Сведок ИВАН КОРАЋ: А у мају месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је до 16. маја овај оптужени Сава, како га Ви знате, био са Вама?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је он радио, које је он имао задатке, да ли сте имали исте задатке?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, наравно, исте задатке, у зависности од потребе колико је људи требало на који задатак да иде, тако је и слато, негде је требало пет, негде је требало три, негде је требала цела формација да иде. У међувремену, негде крајем, после пада Куле, ја мислим сада, мислим да је тако, нисам сигуран, највероватније после пада Куле или првих дана маја, је дошла попуна као. У тој попуни је дошло двадесетак, двадесет, двадесетпет људи, међу којима је био Саша, био је и Торо, били су још неки из Борова Насеља, Борова Села, из Вуковара углавном све. Међу њима је било и пар жена, пет, шест, седам, можда и десет које су требале да буду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви њих видели када су стигли?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сигурни да су Торо и Саша стигли заједно?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да ли су дошли заједно, не знам, да ли су ту дошли заједно, али заједно су, заједно сам их упознао, да ли у «Стандарду», да ли сам их, мислим да их је Пиварски довео у «Стандард», али нисам сигуран, углавном заједно сам их упознао. Сада, да ли су њих двојица баш заједно дошли, то ја тачно не знам, али претпостављам да јесу, можда јесу, можда нису, али сам их заједно упознао с почетком, задњих дана априла или првих дана маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је и Саша, да ли сте знали његово презиме тада?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какав му је био надимак?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Саша, Легија, тако нешто, Саша, Ћиле, тако. Сада, овај, опет, ипак, мислим претпоставка, сада нисам сто-посто сигуран, ја мислим да сам га ја звао Саша, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ћиле?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуда Легија?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, плав, зато што је плав, онако је, увек је био скоцкан, како да кажем, тако да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите у Краљеву или на ратишту?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, не, ја нисам ниједног, мислим Сашу уопште нисам познавао раније, ја сам га ту и упознао, а Саву сам ето знао, знао сам ко је Сава, ништа више, нити смо се дружили нити било шта, једноставно ето знао сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, од раније нисте?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Саву овако?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, не, како да кажем, знао сам, то је Сава и толико, ето толико сам га знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из града?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Из града, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овог чак нисте?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, уопште Сашу сам први пут и видео тамо, тако да чак га из града из Краљева не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Такође и Славковића раније, тада сам и Славковића упознао, а раније га нисам познавао, нити сам знао за Славковића раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте сазнали за надимак Славковићев?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо сте сазнали да га зову Торо?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, да, тамо сам сазнао. Ја мислим да се он тако и представио или је неко тако, сада како, одакле мени Торо, да се он зове Торо, ја не знам. Али највероватније сам то од њега сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали неки чин?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Славковић?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Нико није имао чинове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, сада да видимо мало око овога Саше. Да ли он долази код Пиварског или у неку другу јединицу?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, ја мислим да су они дошли, они су, сада, ја мислим да су они прикључени, сада. Проблем је у томе што сада раздвојити оно што сам ја знао тада и оно што знам сада, је мало већи проблем. Много већи проблем је шта сам ја, да ли су они прикључени тада јединици или су у јединици, или су само за потребе неког задатка прикључени, стварно не могу да прецизно одговорим на то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро, до 16. маја, да ли можете да се сетите, Сава и Саша, да ли су тамо учествовали у неком задатку и шта су они радили?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Јесте, Саша је био снајпериста и Славковић, а Саво, Саво је углавном, углавном смо ишли заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок ИВАН КОРАЋ: На све задатке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то били задаци?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Задаци наћи непријатеља и онеспособити непријатеља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у борбе сте ишли

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ишли?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Свуда по Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око града?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Око Зворника, до Братунца, Калесије, па према Сребреници једном или два пута, сада не могу тачно да се сетим како се зову. Углавном, било је и дана када смо и по неколико пута у току дана били ангажовани, само би чим би се вратили само да се попуни муниција и на нову локацију. Сувише мало људи у почетку је било, а сувише велика територија, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било баш учестало?

Сведок ИВАН КОРАЋ: И по неколико пута у току дана. Дешавало се тих првих, тих првих, у том првом времену док није оформљена, па нека, нека сигурна линија, да је тако назовем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту постојала и нека војна пошта Тузла можда?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ти подаци мени нису познати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од вас учествовао у обезбеђењу фабрике «Глиница»?

Сведок ИВАН КОРАЋ: То је био, ја мислим да је то био први задатак, због кога смо ми, уствари и пошли за Зворник, јер ми смо требали да идемо за Сарајево. Онда опет је неко одлучио да не треба да идемо за Сарајево, него смо отишли за Зворник и онда када смо стигли у Зворник, Пиварски је био на неким састанцима, сада са ким, како, ко, не знам, углавном били смо као ангажовани, али само у случају потребе ако они зову, одмах би морали, без обзира где се налазимо, да се вратимо за «Глиницу», а ако не то, онда смо на располагању команди Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви из «Стандарда» ако треба и борбу или ако треба да обезбеђујете?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Где год, ту смо, ми смо нон-стоп у «Стандарду», ми смо нон-стоп стационарани у «Стандарду». Просторије где се ми налазимо је, следећа просторија је била команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чија команда

Сведок ИВАН КОРАЋ: Команда зворничка. У то време је територијално-војна команда, како да је назовем, пошто је било и ових из територијалне одбране, био је одређени број официра неких.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су припадали?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Који су припадали, не знам, ваљда ЈНА, ваљда су припадали ЈНА, јер још увек није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био командант те ЈНА, тим официрима?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ја једино кога знам по имену, је Обреновић, Обреновић Драган, капетан који је био у то време, а разни мајори, пуковници, потпуковници, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви су били ту у «Стандарду»?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, они су долазили, био је један мајор који је ту релативно често био, а ови са вишим чиновима су долазили, само дођу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Обреновић имао ту седиште?

Сведок ИВАН КОРАЋ: А Обреновић, Обреновић је нон-стоп ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А испред територијалне одбране, ко је био?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Испред територијалне одбране је, тих првих дана, стварно не знам ко је био, пред напад на Кулу зворничку је био Марко Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био до краја или не?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Он је био до краја, ваљда, мислим то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Пиварски, ко је њему био надређени?

Сведок ИВАН КОРАЋ: То ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кога је ишао по наређења?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Он је ишао у команду, али ко је од њих директно био надлежан за наша дејства, то ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете неког Вуковић Мирослава?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Званог Челе, да ли је он имао неког?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, он нас је и сачекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неку командну улогу у односу на Вашу јединицу или није?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Мислим да није, мислим да није, он је био ту, сада шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Зворнику?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Шта је он, он је долазио, дође, пошто је он био рањен, дође, оде, стварно не знам. Ја мислим да сам њега само једном и видео, једном, можда два пута тамо у Зворнику и то да је доводио неке новинаре или новинарку неку, стварно не могу да се сетим тог детаља шта је било. Да ли је он једном, мислим да сам га ја видео само, да је он, да ли је он био ту, можда је он био сваки дан, што се тога тиче, ја, да сам га ја видео, ја сам га видео сигурно једном, можда, можда сам га још једном видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава до тог 16., да ли сте чешће у борбама Ви, Сава, Саша, да ли их виђате често, некога од њих чешће, некога ређе или како, да ли се дружите иначе?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, сада да Вам кажем, не могу сада да Вам кажем ко је, како смо ишли, али то се углавном је било, нон-стоп си у приправности, нон-стоп се ишло, сада, тих првих дана, првих месец, месец и по дана, је било веома хаотично све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто одлазите 16. маја?

Сведок ИВАН КОРАЋ: 15. увече је дошао пуковник и рекао је да људи из Србије морају сви да се повуку назад за Србију, а ако неће да пређу сада, да ли смо морали, сада стварно не могу да се сетим, да ли је био разлог да морамо да пређемо да живимо као у Зворнику, да се водимо као Босанци, да ли, не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај пуковник, да ли му знате име?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам, не знам ко је пуковник, дошао је он, дошао је у пратњи, ја мислим да је неко из 72. бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је дошао Ваш командир да Вам то каже, Пиварски?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Пиварски је био на неком састанку ја мислим тада, у то време, или је можда чак и он дошао тада са њим, стварно не знам. Верујте ми да стварно не знам, само се сећам те ситуације да је пуковник увече дошао и да је рекао да сви људи из Србије сутра мора да иду за Србију, или услов је био да се, да ли је био услов да се, да би се остало ту, да сви се пријавимо као да живимо ту у Босни или је био, не могу да се сетим који је био услов, постојао је одређени неки услов који је био смешан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте на то пристали?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не и онда смо се ми ујутру, ујутру смо добили плате, добили, раздужили наоружање, купили наше ствари, пинцгауер војни са, војник један и један подофицир или официр је био тада, је пошао са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај одатле неки?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, тај из те бригаде ја мислим да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је кренуо са вама?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, они су нас одвезли до Краљева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само вас Краљевчане или?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, за друге не знам, сада за друге да ли су и друге тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, тим пинцгауером ко иде?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Само ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ја, идем ја, Саво, Саша, овај Славковић и овај Јанковић, нико више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Јанковић?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Јанковић Дарко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А надимак?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Пуфта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуфта? Да ли је и он дошао са Вама?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте у истрази нешто причали.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, Саво, Пуфта и ја смо дошли заједно у Београд, из Београда смо били пребачени за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко од њих кум са Савом?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам, можда, можда, стварно не знам, можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, Ви се враћате значи тим пинцгауером, да ли је тако?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Краљево?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, 21. маја, сада не знам, мене је неко звао или 22., када је био неки митинг Радикалне странке у Крагујевцу. Да ли је мене сада звао, неко ме је звао, сада, ко ме звао, да ли, стварно не знам ко ме је звао, отишли смо тамо. Био сам тамо на обезбеђењу тог митинга, после тога опет су ме звали, ишли смо за Подгорицу, на обезбеђење митинга Српске радикалне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи два пута?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, Српске радикалне странке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви на митингу Радикалне странке?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Позван сам, мислим да, сада да ли ме је Челе звао, тај, стварно не знам, неко ме је звао и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то нека плаћена функција или почасна или како?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, ништа, хоћеш да идеш, хоћу, ако нећеш да идеш не мораш, нико те не тера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да будете, да радите тамо, да обезбеђујете или само онако?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Само на обезбеђењу, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као лично обезбеђење?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Можда се то и плаћало, мени није нико ништа платио, тако да стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко сада од њих креће са Вама?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Били смо сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет тамо идете заједно?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Мислим да смо били сви. Можда неко није, али мислим да смо били сви, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада, враћате се опет?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Враћам се у Краљево, ту сам у Краљеву. После тога имам свадбу, брат ми се од стрица жени. Почетком јуна, 03., 04., 05., рецимо, пар дана после свадбе, ме Пиварски зове да се вратим за Зворник. Ја сам се вратио за Зворник, био сам тамо, био сам у Дрињачи, јер су они у међувремену, то је његова нова јединица пребачена у Дрињачу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сада нова, да ли она добија нови назив или нову команду или шта?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, не, само, све су нови људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нови састав?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, све су нови људи, осим Пиварског.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Вас?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, и мене, али док ја нисам дошао, све су то нови људи, ја никога од њих нити познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо неки?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Све су то углавном локални, ту Зворник, околина Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се и даље зовете специјални вод?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, исти задаци су се обављали. Е сада да ли смо се звали или се нисмо звали, не знам, стварно не знам. Ја сам и ово што кажем специјална јединица сам видео да пише на списку, иначе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли и даље спавате у «Стандарду»?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, сада смо у Дрињачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Дрињачи?

Сведок ИВАН КОРАЋ: У Дрињачи у Дому културе у Дрињачи смо спавали или је то школа, Дом културе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај већ почетак јуна?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, Дом културе или је школа, сада стварно не знам шта је то, да ли је Дом културе или је школа, ту смо стационирани и ту спавамо и одатле се, одатле се иде на задатке, пошто је сада тај део био мало активнији у односу на остале делове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али долазите у град, да ли је тако?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, долазим у град.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико често и зашто?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, дошао сам пар пута када треба нешто. Пиварски каже идемо, идемо, откуд знам зашто идемо, он каже треба да се иде у град, идемо у град и ја са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ради забаве или ради посла?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, он иде у команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он иде у команду?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Он иде у команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сада иде у команду?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Команда је у «Стандарду»:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет иде у «Стандард»?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, он иде у «Стандард».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га некада пратите Ви?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ја сам био једном или два пута можда, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Стандарду»?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, има, ту је био ресторан, ја не идем са њим на састанак, нити ја знам шта се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ваљда каже где иде, код кога иде?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Мало је то теже објаснити, не пита се превише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пробајте, можда ћемо схватити.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, не, не него из мог угла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из Вашег угла?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, не пита се превише, шта ко ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците, па ћемо схватити.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Имаш задатак, добијеш задатак, радиш оно што ти се каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада он не помиње – ево сада ми каже, рекао ми је овај Пера, овај, онај?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Нисам ја ту да постављам питања, нити је он мени ту да образлаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били у добрим односима са њим?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ја сам био у одличним односима са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа Вам не прича?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, нити је мене то интересовало, можда то Вама чудно звучи, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Нити је то мене интересовало, што мање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добијали плату?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика је та плата била?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Шта ја знам, пар стотина марака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није била лоша?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, добра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сви добијали плату?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било разлике у висини плате или учесталости плате у мају или после када сте се вратили у јуну, јулу?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била редовна та плата?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сви добијали из јединице?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете начин да нам објасните, како иду те плате, како се добијају?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Пиварски донесе новац, донесе списак, подели паре, потпише се, он врати списак, коме врати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај списак он сачињавао или задужи неког ту у јединици неког ћату или нешто да пише?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Мислим да је све он то радио. Можда је неко други, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Попише људе који су?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Значи, ја нисам, али мислим да је то, да је он све те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где се одвија то плаћање, то потписивање тих спискова?

Сведок ИВАН КОРАЋ: На терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви сви добијете паре?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Сви добију, ако си у Зворнику, ако си у Зворнику, ако се то деси да је јединица ту, значи, где он подигне новац, ту се и подели. Ако смо у Дрињачи, онда се ту подели новац, ако смо у Бошковићима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у којој је то било валути?

Сведок ИВАН КОРАЋ: У динарима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У динарима?

Сведок ИВАН КОРАЋ: У динарима, али касније то после је било и у маркама и у босанским динарима и у свему и свачему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада да видимо прво, тај период до 16. маја. Да ли је био још неки Сава или Саша из Краљева у Вашој јединици да Ви знате?

Сведок ИВАН КОРАЋ: У нашој јединици не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је био још неки Сава или Саша, а да сте га Ви знали, из неког другог места у Србији, неки добровољац?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Било је много добровољаца, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви да сте познавали?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Било је много људи тамо, тако да стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали неко задужење да Вам је некада дао Пиварски да идете да испитујете неке заробљене Муслимане?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такав задатак?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ја никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да је Славковић имао такав задатак?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, ја то нисам знао, у то време нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте сазнали први пут?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, када је Славковић на овом суђењу, мени и њему што је било, када је он причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је он то радио?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, ја то нисам знао тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тада шта сте знали, да ли је радио он и Ваше послове, па му је ово био као неки додатни посао, прековремено или шта?

Сведок ИВАН КОРАЋ: То, знате шта, то да је њему Пиварски наређивао, могуће је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас у оно време, Ви то нисте знали?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је радио и са Вама оно што Ви радите, ишао у борбе, све?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је нус било?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, то је вероватно када смо ту, када, ако му је тако нешто наређено, онда је сигурно, вероватно, сигурно је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао Славковић неки бели опртач?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као војни полицајац?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се некада заинтересовали, да ли сте га питали, одакле њему то?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, зато што су униформе биле свакакве, разнолике, поготову та додатна опрема, била је шарена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви када сте дошли, то кажете средином априла, Ви, Јанковић, Сава, шта задужујете, где и коју врсту?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ја сам добио аутоматску пушку и пиштољ «шкорпион», овде у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Београду сте добили?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то дао?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Пиварски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиварски?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте неки реверс потписали, неко задужење?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ништа нисам потписао, добио сам то и добио сам муницију и добио сам бомбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде све?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, овде све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А униформу?

Сведок ИВАН КОРАЋ: И униформу овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Маскирну, стандардну униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шарену ону?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, стандардну униформу Југословенске војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, Јанковић и Сава, шта су они задужили и где?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, ја мислим да смо сви тада, да су сви тада добили овде наоружање, мислим, не верујем да, можда су добили и тамо, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Али мислим да смо сви овде добили, да смо сви овде добили пушке, како ко, ко је добио пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту униформу?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Униформу и да смо одавде аутобусом отишли директно за Зворник, уствари нисмо директно, били смо у Лозници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада одлазите тамо и боравите до 16. маја. Да ли мењате те униформе или стално носите те исте маскирне?

Сведок ИВАН КОРАЋ: У међувремену смо добили нове униформе, негде пред крај можда, што је после касније српска војска носила, значи ту нову шару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али исто оне шарене?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, исто шарене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зелене?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, исто потпуне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А капе неке да ли сте носили?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Колико се мени чини, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали никакве капе?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Мислим да нисмо, можда је неко имао сам за себе, али мислим да нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неко неки качкет можда од њих двојице оптужених, да ли знате?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не сећам се, качкет, нешто, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта су они имали од наоружања? Ви сте имали АП и тај «шкорпион», а њих двојица, кажете, он је имао снајперску пушку?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Саша је имао снајперску пушку и мислим да је имао пиштољ неки, сада не знам који, Сава је исто имао пиштољ и аутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви немате пиштољ, а они имају пиштољ?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ја имам аутоматску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате «шкорпион», да, тачно. Који пиштољ они имају?

Сведок ИВАН КОРАЋ: То сада неки «Заставин»; сада не могу да се сетим који, неки из «Заставе»:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из «Заставине» производње?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Саша, исти или другачији?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Сада не знам, не знам, да ли су исти модели, али исто «Заставин» пиштољ неки је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су носили те пиштоље, као што Ви «шкорпион» носите или?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Да ли су имали и аутоматске пушке?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, Саша не знам да ли је имао, мислим да је имао само тај снајпер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле код њега снајпер? Да ли сте га некада питали, обзиром да сте га упознали тек тамо?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га питали?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не. Нисам, зато што је то, магацин је ту, у самом «Стандарду» и свако је ту добијао оружје, тако да, зашто бих питао. Вероватно је добио то, мислим, зашто бих се ја интересовао ко и одакле добија наоружање, значи чим је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто је он дошао накнадно, Ви нисте, препостављам видели шта је он донео?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али тамо сте га видели да има ту снајперску пушку?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је стално био на обезбеђењу спољњег зида «Глинице». Да ли се Ви тога сећате?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, могуће, могуће да је био, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ишао је и у борбе са Вама?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ишао је, ишао је, ја мислим бар, мислим да је ишао, али сада опет, сада не могу да тврдим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је носио ту пушку снајперску?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, сигурно јесте, чим је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли умете Ви да рукујете снајперском пушком?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Умете, да ли треба нека обука за то или?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, треба, али за само руковање оружјем довољно је два минута, а да би се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, за снајперску питам, да ли је то нека баш посебна вештина?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Баш за њу, да би се руковало са њом, довољно је два минута, да би се користила ефикасно треба мало дужа обука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били на ратишту у Хрватској?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок ИВАН КОРАЋ: 1991.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Октобар, новембар, децембар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три месеца?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у којим све местима?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, цео југ, значи од Товарника па надоле. Задње место у којем сам учествовао у борбама су били Нијемци, мислим да се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нијемци, то је код Осијека?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли у Вуковар?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Никада, али никада нисам био у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, небитно то, него хтела сам да Вас питам, да ли знате да ли је неко од њих двојице био у Хрватској на ратишту, из разговора или нешто?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са њима нисте били?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам, нисам, ја сам био у краљевачкој бригади тада, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш као резервиста?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, извиђач, извиђач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Славковић са Вама?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, мислим није, уствари можда и јесте, али ја не знам, не знам, можда и јесте био, али ја га нисам знао у то време, тако да стварно не знам. Краљевачка бригада је много велика бригада, тако да и ако је био, јер на Косову је бројала 56.000 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се дружили до 16. маја са Сашом и Савом, приватно овако када нисте у неком задатку?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Сада, дружили се, то је, ту смо, сви смо ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оде се оно, Мали Зворник, кафаница, ово, оно, кафица, да ли сте ишли?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, сигурно јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сигурно?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Сигурно јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више са једним или са другим или исто?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, сада, не знам, то је било, ко је слободан, ко је слободан, има се времена, Пиварски каже, следећих, неко време, неће бити ничега, понеси само радиовезу у случају да буде, бићете позвани, значи ако иде, никада није могао један да оде, морало је увек да иде двојица, тројица и да се носи веза да би се било у контакту и тако једноставно, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте у истрази да они нису били у Вашој јединици?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Јесам, како нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Верујте ми да не могу сада ништа да тврдим, не могу да тврдим да су радили, да су били у неким формацијама»:

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ја сам то рекао лепо за период у јуну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пардон, пардон, добро, нисмо још дошли до јуна, пардон. Реците ми, у периоду значи до 16. маја, опет да се ограничимо, да ли сте Ви икада видели неке муслиманске заробљенике, цивиле или војнике?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Оргнаизовано да су затварани, не, а да сам их видео, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којим објектима?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Видео сам их у «Стандарду» који су били, троје врата од нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то држао те људе у «Стандарду» у фабрици, команди?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Неко, неко из команде чим су ту, а команда је на истом спрату, неко из команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Команде чега?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Команде ТО Зворника или тако, не знам, зато што не могу да кажем да је то сада посебна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели некада неко да доведе те заробљенике?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Јесам и видео да доводе и да одводе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У већем броју или по једног, по два?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, то је углавном било неколико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада ту улазили, нешто?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада улазили са Савом?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, не знам. Јесам, ја мислим да сам ушао једном, два пута унутра да видим чисто само шта се ту ради, али не знам, не знам са ким сам и да ли је неко улазио са мном. А и ако је неко већ улазио, не знам ко је ушао, да се сећам таквих неких детаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се «Стандард» налази у Каракају?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је индустријска зона?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, да, чим се пређе мост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико то има, покушавам да приближим колегама, не знам колико су они упознати са овим о чему ми причамо. Ово је овако мало излажење из контекста.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Километара од чега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Километара од чега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од града?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, само предграђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предграђе града?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Може чак и да се рачуна као град.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према Бијељини?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, према Бијељини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има ту нека фарма економија, неко пољопривредно добро да Ви знате?

Сведок ИВАН КОРАЋ: То сам сазнао да има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, 2005.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тада нисте знали?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, стварно нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни били тамо?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Никада нисам био, ма до каквих закључака да су дошли, никада нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овде се Савић Горану ставља на терет да је он у периоду од 05. до 12. маја улазио на пољопривредно добро Економије на коме су била затворена цивилна лица муслиманске националности као војник, добровољац, припадник јединице Пиварски у саставу ТО Зворник и да је 05. маја заједно са Вама и Славковићем тукао нека од тих лица и Пуфтом?

Сведок ИВАН КОРАЋ: 05. маја сигурно није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А 04. или 06. или 07.?

Сведок ИВАН КОРАЋ: За 06., 07. ја за то не могу да се изјасним, али 05. сигурно није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете, нисте никада ушли на Економију?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли имате сазнања да је он некада ушао?

Сведок ИВАН КОРАЋ: 05.-ог, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате, добро.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Осим, наравно, оних накнадних сазнања, али у то време, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На кога мислите накнадна сазнања?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да је био Савић тамо, оно што је Славковић причао, иначе ја другог сазнања, ја лично сазнања немам, мислим, накнадна, једино таква сазнања имам, а у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате Нишког?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био Нишки?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, он је био ваљда, у Аркановој јединици, па је остао када су се они повукли, мувао се свуда. Сада, шта је његова, конкретно његове задатке ја стварно не знам, шта је, али свугде га је било, свуда сте могли да га нађете, свуда се петљао, свуда је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био нешто везано за Пиварског, неки ту командир, неког вода или?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Командир вода никада није био код Пиварског, он је имао своју неку екипу тамо. Али код Пиварског никада није био, био је, неколико пута ја мислим да смо заједно учествовали у неким акцијама, али да је био под командом Пиварског, никада није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су припадници Ваше јединице Вашег вода, тог специјалног познавали Нишког?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, сада, откуд знам, мислим не знам, не знам да ли су га познавали. Ја сам га знао само као Нишког, не знам, тек сам сазнао име како се зове на суђењу, мислим, знао сам Нишки, ето толико сам ја знао ко је тај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да пошто кажете да у то време нисте ни знали да је постојала нека економија, онда нисте ни знали да има и на том простору затворених људи?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, не, у то време, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је страдао неко од заробљених цивила, Муслимана?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, било је вероватно, свакаких прича је било, тако да је веома тешко сада раздвојити приче које су се, које сам ја чуо у то време и приче које су се причале, касније приче које сам сазнао, ових последњих скоро четири године, мислим, тешко је направити неку дистанцу шта сам ја знао тада, а шта знам сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је причао Славковић да је некада улазио на ту економију?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Колико се ја сећам, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто да испитује, неке затворене људе?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Колико се ја сећам, не, стварно да сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви некада учествовали у некој акцији одузимања оружја од Муслимана?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којим местима?

Сведок ИВАН КОРАЋ: У Дивичу и још у једно пет, шест, седам, десет села, стварно не могу да се сетим, у Дивичу да и у још неколико села тих око Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете мало да нам објасните, како иде тај задатак, ко Вам даје тај задатак, ко Вам објасни шта треба, како идете, чиме?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Дошао је, био је заставник и два активна војника који су дошли из касарне Мали Зворник, дошли су са војним возилом, да ли сада Пиварски или је неко од ових из команде, што је рекао да треба да се иде у обезбеђење њихово, сада стварно не знам ко је наредио да се иде, ништа. Они иду, ми смо са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се то одвија та радња, где дођу ти Муслимани?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па лепо, ми дођемо тамо, дођемо, углавном се дође на сред села, значи или код џамије или код неког већег објекта, први, почну да се скупљају, чим дође војска, одмах цивили почну да се скупљају, заставник им објасни због чега су дошли, да је то све договорено и они почну да доносе, правио се списак, име, презиме, број наоружања, колико је муниције, мислим чак и то да је и то писано, колико је муниције, уз које оружје је предато. Ко је имао дозволу за то оружје, мислим да је предавао дозволу или ко није имао дозволу, само је предавао оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како су изгледали у то време Саша и Сава, да ли можете да нам опишете?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, сада, како да их опишем, сада у том времену. Саша је био плав, Сава црн.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мршави, дебели?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, рекао бих да је Саша био мршавији него сада, сада опет, није прецизно баш, а Сава мислим да је отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сава је био црн?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црну косу?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Тако ми се чини да је био црн.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какву фризуру је носио, да ли се сећате?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, оно сви су били уредно подшишани, тако да, подшишани и обријани, тако да ја мислим да нико у јединици није носио ни браду ни дугу косу, да је то било неко правило, сада. Мислим да је био кратко подшишан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кратко?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, на тој аутоматској пушци има нож, да ли је тако?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онај бајонет?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сви носили, када носите аутоматску пушку?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, зато што бајонете нисмо ни добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Бајонете нисмо ни добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели некада Сава да је имао неки нож или на тој пушци или овако?

- Сведок ИВАН КОРАЋ: То стварно да Вам кажем, не знам, не сећам се.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ону пушку «пумпарицу» ону америчку?
- Сведок ИВАН КОРАЋ: Ја сада, право да Вам кажем, ја мислим.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или нешто што личи на њу?
- Сведок ИВАН КОРАЋ: Мислим да је та «пумпарица» црна «пумпарица», да је оружје од Нишког.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је то оружје?
- Сведок ИВАН КОРАЋ: Нишки је имао.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имао Нишки?
- Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, да, а за Саву нешто, нешто се не сећам да је он то имао.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то могло да се набави?
- Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, у то време једино да је негде заробљено, или да је то његово лично или је, шта знам, можда му је неко из Добровољачке гарде Арканове где је био раније, да му је то дато или да је он то тамо задужио или шта већ знам. Значи, или је то заробљено или је то његово лично, шта знам, стварно не знам.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада се Ви враћате у јуну.
- Сведок ИВАН КОРАЋ: Ја имам митраљез «М-84» у то време.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Цеца», добро. И сада, Ви се враћате у јуну, кажете почетком јуна.
- Сведок ИВАН КОРАЋ: Почетком јуна ја када сам се вратио, Пиварски ме је сачекао у Зворнику. Сада да ли смо одмах тог дана или сутрадан прешли за Дрињачу, ја сам у Дрињачи. И онда из Дрињаче када дођем, дођем, шта знам, када дођем. Њега допратим до овог «Стандарда», после тога, шетња, да не би чекао ту, јер ако му и затребам, знам где могу да га нађем и где он мене може да нађе.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли сте и даље, пошто се, кажете и Славковић вратио са Вама, да ли је тако?
- Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, Славковић се није, ја и Славковић се нисмо заједно вратили. Славковић је већ био ту.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А већ је дошао?
- Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, он је већ био ту када сам ја дошао, тако да.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ се био вратио?
- Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто, да ли се сећате?
- Сведок ИВАН КОРАЋ: У то време нисам знао.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?
- Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, у то време нисам знао зашто се Славковић вратио.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте га видели, када Ви долазите?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Сада, да ли сам га видео одмах, да ли сам га ја видео одмах првог дана или сам га видео, углавном видео сам га одмах ту, тако да сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте му Ви рекли да сте Ви сада у Дрињачи?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он, где је он?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Он је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Био је у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где спава, где живи?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ја мислим да је у некој, сада не могу да се сетим како се зове тај део града, у некој од тих зграда је, да ли је стан од Циглане или шта је већ, углавном у неком од станова је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким је живео, да ли се сећате?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Са једном од ових девојака које су дошле тада са овом групом из Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то ова Светлана?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, Светлана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То му је после супруга постала, да ли је тако?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Верујте, ја не знам ни како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ту је живео са супругом, а да ли и даље неко сада живи у «Стандарду», тамо у касарни, шта се сада тамо дешава?

Сведок ИВАН КОРАЋ: У касарни је сада смештена само команда, војна полиција и одређени магацини и персонал, за потребе бригаде је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био и магацин за оружје?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Јесте. Магацин није у «Стандарду», то је зграда поред «Стандарда» која је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А војна полиција?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Војна полиција је била ту стационирана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је био командир војне полиције?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? А команда је сада, ко је сада ту главни у «Стандарду»?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, неко од ових пуковника, потпуковника, који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли тог Марка још увек ту?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, Марко Павловић више није ту, они су, уствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Он је негде почетком маја још пребачен у град, прекопута, да ли је сада оно пошта, мало се уђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно у центру?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, увучено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ту у тој згради где је он?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ту је била команда територијалне одбране, а доле је остала само војска, да је тако назовем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Стандарду»?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, у мају, то је још увек у мају, то се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а сада када се враћате, Марка нема ту?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, Марка више нема ту, Марко је, Марко је овамо у овом ђаволу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду?

Сведок ИВАН КОРАЋ: У граду. Али он је ту, видите то Вам нисам рекао, он је ту од почетка маја, ја мислим одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У град се преселио?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, од пада Куле, па можда дан, два, три, пет, после пада Куле се територијална команда сели ту, а доле остаје само официрски кадар у «Стандарду».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада у јуну када дођете са Пиварским из Дрињаче, где он иде?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Иде у «Стандард».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иде у «Стандард»?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Иде у «Стандард», понекада оде и, некада је ишао и код Марка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коме Ви припадате у јуну?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Бригади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којој јединици?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Бригади, коме припадам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бригади?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се то формира бригада, реците нам о томе?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ја када сам дошао у јуну, то је већ, ми смо распоређени, то је други батаљон, команда другог батаљона је била у Дрињачи. Ми смо, ми се налазимо ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ваша чета или шта у оквиру другог батаљона?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, опет мало јачи вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чета која је?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Нема чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вод па батаљон?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, не, тај батаљон има своје чете, то је други батаљон који је стационаран на том подручју, а ми смо у саставу тог другог батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш вод?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете, значи Славковић сада живи у граду, у том стану. А шта је са овим Јанковић Дарком, Пуфтом, где је он?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, Јанковића сам виђао ту по граду, не, виђао сам га. Углавном виђао сам га, сада не могу да Вам тачно прецизирам, е видео сам га ту и ту, сто-посто да сам га видео ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он сада ангажован опет код Пиварског?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Да ли је у униформи, да ли је?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Сада да Вам кажем, јесте и у униформи, мислим да јесте био и у униформи и у цивилу, сада не знам, мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој јединици је он?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам, одакле знам ја у којој је јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли не знате да је уопште у јединици или не знате у којој?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам уопште да је у било којој јединици, уопште не знам где је он распоређен, нити шта, нити

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не причате о томе?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквом сте Ви били односу са тим Јанковићем?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, шта знам, релативно однос као однос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у свађи или у неким добрим односима?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ништа, ма, не, нити у неком екстра добром односу, нити у некој свађи, нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када га сретнете, да ли попричате са њим, обзиром да сте суграђани?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, причамо, шта знам, причамо о свему и свачему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже, где живи, где станује, шта ради, да ли добија неку плату, да ли ради за војску?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Е сада, не могу Вам рећи сада, да смо ми причали баш о томе где, да је мене интересовало где он ради и шта ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали где станује?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Мислим да је и он живео ту негде у тим зградама, сада, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јуни месец, до када сте у Зворнику?

Сведок ИВАН КОРАЋ: До свог рањавања, уствари ја у Зворнику нисам уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, на зворничком ратишту?

Сведок ИВАН КОРАЋ: До свог рањавања 18. јуна сам рањен, 19.-ти, можда и 20.-ти сам ту у Зворнику и одлазим за Краљево и враћам се после почетком јула, 01., 02. јул.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И опет, до када остајете?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Остајем док ме нису ухапсили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно крајем јула?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, док ме нису ухапсили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро то до 18., 20. јуна док нисте рањени, да ли сте у том периоду можда знали да постоје негде неки заробљени Муслимани?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Знао сам за Дом у Челопеку и знао сам да има људи затворених на Циглани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте знали да има у Дому у Челопеку?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Зато што сам пролазио туда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пролазили сте туда?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, да, јер када би ишли за Бошковиће, где год да идемо на ту страну према том делу ратишта, мора туда да се прође, јер је пут ишао туда поред Дома, па иза Челопека се одвајао, ишао горе према брду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте сазнали за Циглану?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Од Славковића ја мислим, јер сам ишао код, тражио сам њега, или сам са њим отишао тамо први пут или тако, од њега сам сазнао да је он, да он ради ту, да је он шеф обезбеђења, да имају ту, да има ту двадесетак Муслимана који су затворени, који раде на тој Циглани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је испричао, претпостављам да та сазнања добијате од њега. Шта Вам је Славковић испричао за ту Циглану? Какав је то објекат, ко ту ради, шта ту ради, кога он ту чува, у ком својству, ко му даје плату, шта се ту ради?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Тешко да Вам сада то кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пробајте нешто.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не могу да Вам кажем, из разлога, не могу никако да одвојим шта је мени Славковић рекао тада у односу на оно што знам сада, тако да стварно не могу да кажем, е тада сам знао то, а сада сам сазнао, стварно веома је веома тежак задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекосте да је рекао да је шеф обезбеђења?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то нека војна фабрика, да ли то производи неку војну опрему, шта?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он у униформи?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Тамо су сви у униформи, сви Срби су у униформи, нема ниједног јединог Србина тамо који је уопште био способан за ношење пушке да није био у униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао и оружје?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то разумете, како ради шеф обезбеђења у униформи војној и са оружјем?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ако се цивили, да их тако назовем, неборци, шетају по граду у униформама, зашто се не би он шетао у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са оружјем?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Се шетају цивили по граду?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, деца од 14, 15 година су била наоружана и у униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је Славковић у то време ишао у неке борбе, неке борбене задатке са Пиварским, да ли Вам је то познато?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ја за то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ја за то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Вама не?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Са мном не, а сада да ли је он можда ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако сада можете да раздвојите та сећања што кажете, тешко је, схватам то, у оно време да ли Вам је он нешто причао откуд ти људи ту заробљени, ко њих ту зароби, зашто, шта ту раде?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Стварно не знам, верујте ми да не знам, ја сада могу само да извучем закључак неки који, да је то можда било тако, јер један од тих је, један кога сам ја упознао на, док је био у «Стандарду» затворен, сведок «Четири» који је био код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Под псеудонимом «Четири»?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега сте и ту видели, да ли је тако?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, ту сам га видео, тако да ми је то, стварно не знам, не знам ко је њих довео ту, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту су радили

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ту су они радили. Они су радили у Циглани, водили су их овај, Славковић их је водио да скупљају тај материјал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта су радили, шта се ту производило у тој Циглани? Да ли је то фабрика?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Све, цигла, блокови, цреп ја мислим, све то што је потребно за градњу, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где их је водио Славковић напоље?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Он их је водио по граду да скупљају одређене материјале за које он је имао налог да то може да ради и да то треба да ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога је налог имао, да ли Ви то знате?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Од општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од општине?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, од општине зворничке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је он то показао или рекао или сте Ви то видели тај папир?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Није ми сигурно показао, чиста прича, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви ишли некада са тим људима да прикупљате материјал?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не. Ја те људе никада нисам водио да прикупљају никакав материјал, ни за мене ни за другог. Ја сам те људе једном приликом одвео, тројицу, четворицу сам одвео да среде једну кућу, то је једино што сам ја урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте, колико сте пута, кажете, пар пута сте отишли на ту Циглану.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До рањавања, до 18. од тог неког 05., 06.?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада за то време видели Саву и Сашу тамо?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Јесам, највероватније јесам. Али на Циглани, сада, да ли сам их видео на Циглани, то не могу да тврдим да сам их видео на Циглани, али да сам их видео, мислим, највероватније јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли у истрази: «Ја сам их виђао на Циглани, тамо где је Славковић био обезбеђење неко. Ја сам мислио да

су и они ту нешто у том, али изгледа да нису, али сам их виђао, виђао сам их пар пута на Циглани, у граду и тако»:

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је транскрипт.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, да, па највероватније сам ја то рекао. Сада, госпођо, да Вам кажем, ја сам их виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ово сте рекли. Ви знате шта је транскрипт.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ја знам да сам рекао, кажем, сада да ли сам их ја сигурно видео на Циглани или сам их видео у граду, ја јесам их видео, сада, да ли сам их сто-посто видео на Циглани или сам их видео у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре рањавања?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре рањавања.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Углавном, јесам их видео, а где, за локацију не могу да тврдим да сам их видео на том и том месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, тада када сте их видели, у том периоду од, да кажем, од 05. до 18. јуна, да ли су они били у униформи или у цивилу, да ли се сећате?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Мислим да су били обојица у униформи, мислим да су били у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били наоружани?

Сведок ИВАН КОРАЋ: То вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате шта су имали од оружја?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Сви су наоружани, тешко је уопште замислити људима који нису били у том времену на том месту, уопште околности које владају тамо. Када видите децу од дванаест, тринаест година, да носе пиштоље испод кошуље, онда, онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био и Јанковић у том периоду до Вашег рањавања?

Сведок ИВАН КОРАЋ: То јесте сигурно, и њега сам сигурно виђао, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Циглани?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, да ли сам га виђао на Циглани, можда и на Циглани, можда јесам, можда нисам, не знам, али сам га видео сигурно. За њега сам сигуран да сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада посећивали у том периоду до 18. јуна Славковића тамо кући где је живео у стану са Светланом?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Мислим да јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Мислим да јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био тамо некада и Пуфта, Јанковић?

Сведок ИВАН КОРАЋ: У стану код Славковића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да се Ви сећате?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ја мислим да се њих двојица баш и нешто нису подносили, стварно нисам, не могу да тврдим, јер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је неки човек убијен на Циглани?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али да не буде на суђењу.

Сведок ИВАН КОРАЋ: У томе и јесте проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците.

Сведок ИВАН КОРАЋ: То сам чуо овде на суђењу. Ја сам у то време и ако се то заиста тако десило, ја сам у то време у Краљево, тако да нисам могао ни да чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сумњате да се тако нешто десило?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам, верујте ми да се тако нешто на тај начин десило, ја не могу да коментаришем пошто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, имамо и тај исказ, Чирак, јадни, несрећни је ексхумиран, имамо овде и записник о ексхумацији.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Све то стоји, све то стоји, стоји да је човек мртав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То питам, да ли сумњате можда?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте сазнали, рекосте, а да не знате да није на суђењу?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Сада, да сам сазнао у то време, можда, стварно не знам, не могу да тврдим да сам у то време знао за то, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, ко је то урадио, шта се причало?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Уопште за то време не могу да Вам тврдим, да знам за то време, можда јесам чуо, можда нисам чуо, стварно не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А о ком времену мислимо, пре рањавања или после, о чему причамо?

Сведок ИВАН КОРАЋ: После рањавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада Ви значи рањени сте 18. и кажете 19., 20., враћате се у Краљево и опет долазите?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, долазим после 01., 02., тако, јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И зашто сада опет долазите?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Зато што сам у јединици, ја сам само отишао на одмор, јер сам некористан за борбу тих десетак дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет долазите код Пиварског?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, враћам се у своју јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту сте до хапшења, цео јули?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли и у том периоду одлазите на Циглану да видите Славковића или Пуфту или кога већ?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Мислим да не у том периоду, да Славковић више није ту. Мислим да Славковић више није био ту, сада из ког разлога, ја, како сам ја сазнао да Славковић није ту? Вероватно сам свратио на Циглану и питао где је, рекли ми није више ту и зато нисам ни долазио после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Пуфта, да ли је он ту?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поново?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, њега уопште, неко, да одредим где је Пуфта, стварно не могу да одредим, јер њега је исто човек могао да види свуда, могли сте и у кафани да га видите, могли сте да га видите било где, буквално било где сте могли да натрчите на њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не знате да ли је он тада био ангажован војно у том периоду у јуну?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам. У јединици са мном не, а друго негде да ли је био ангажован, не знам, можда јесте, можда није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате Ви када је Петровдан?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок ИВАН КОРАЋ: 28.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не Видовдан, Петровдан?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам када је тачно, или 15., тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Јуна, јула, тако нешто, да ли беше тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже нам овде оптужени Ћилерцић, да је Петровдан ваљда 10.-ог, а ја нешто проверавала, каже увек је 12. јула, да се не мења. И каже да је он само једног дана био са овде присутним Савом, Савић Гораном у том другом наврату или два, а онда можда и три дана за Петровдан, значи око 12. јула 1992. године, када је дошао да врати Јанковић Дарка по молби његове мајке из Краљева која је плакала и онда је он дошао са Савићем и да је тада дошао, само тада и тврди Ћилерцић Саша да он уопште у јуну није био и такође и Савић Горан

каже да уопште у јуну ниједан дан није био, значи да су једино били око Петровдана значи тог неког 11., 12. јула 1992. године на два, три дана у Зворнику и то по молби Јанковићеве мајке да врате Јанковића, да су дошли ту, да су га срели на некој пумпи, да је он био нешто прљав, у некој униформи и да су га покупили одатле и вратили га у Краљево. Значи да у јуну уопште нису били ту, то обојица кажу. Шта Ви нама на то можете да кажете?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Могуће, шта да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, за јуни, ово не знате, вероватно претпостављам да их нисте видели.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Знате шта, сада, да ли сам их ја можда тада видео, па сам везао то за ово, стварно не могу сада да кажем, е, могуће, могуће је, могуће је и то да је то сво време које ја мислим да сам их видео, да је то уствари било у јулу, а не у јуну, стварно не могу да тврдим супротно. Не знам, стварно не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али на Циглани?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Госпођо, стварно не могу да кажем после толико година да сам их сигурно видео на Циглани. Знам да сам их видео, а сада где сам их видео, да ли сам их видео на Циглани, да ли сам их видео у граду, да ли сам их можда видео у кафани, можда сам их видео у касарни, али стварно не могу да прецизирам где сам их видео, јер много тога се издешавало од тада па надаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али у истрази сте рекли да је то било пар пута на Циглани и у граду и то у том периоду, у јуну, а не после, а сада кажете, нисте сигурни?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Кажем, ја сам рекао, али не могу да тврдим, не могу да тврдим тачан датум. Значи, не могу чак ни месец да одредим да сам их тада, ја знам да сам их видео, е сада да ли је то било тачно у јуну или је то било у јулу, ја знам да сам их видео, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли се сећате тог сусрета када сте их видели, да ли сте причали са њима или сте само у пролазу, где је то могло да буде?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Можда смо причали ко зна о чему, можда смо отишли у кафану после тога, стварно не могу да тврдим ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада били у стану код Славковића када је био у том периоду, јуни, јули, када је био и овај Пуфта?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ја Пуфту никада нисам видео у Славковићевом стану, нити сам их видео да су њих двојица нешто блиски, тако да стварно не могу да кажем за то ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког Ћирковић Сашу из Трстеника?

Сведок ИВАН КОРАЋ: То ми је Ћирковић познато, али не могу ништа даље да кажем. Познато ми је, али не знам, стварно не могу ништа да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже оптужени Ћилерцић да је он познавао још четворицу неких Саша који су обезбеђивали тај главни пут од Дрињаче до Бијељине и да је патроле давала чета Пиварског и да је он знао и неког Ћирковића, Ћировића из Трстеника, који је био у чети Пиварског?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам, па ево, њих двојица су били у јединици са мном, ја нисам знао како су, можда и јесте човек, али да ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он каже да уствари он није био у јединици са Савићем и са Вама, каже Ћилерцић, у мају.

Сведок ИВАН КОРАЋ: У мају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Могуће, ја Вам кажем, ја сам њих упознао, сада да ли сам ја њих упознао да их је Пиварски довео или су они дошли сами, сада стварно не могу да тврдим да ли је та, та екипа која је дошла накнадно, да ли је она прикључена јединици или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Славковића кажете да јесте.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, не, нисте ме добро разумели. Ја ту екипу која је дошла, ја Савић, ја и Савић јесмо у јединици отпочетка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете довео их Пиварски код вас у «Стандард»?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Јесте их он довео, али ја, видите шта ја говорим, да ли су они били званично или нису били званично у јединици, ја то стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате неког заставника Живковића и неког мајора Јербановића, да ли сте чули за такве људе?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Заставник Живковић, Живковић, то ми је познато, а тај мајор, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Јербановић не. Јер било је ситуација, мислим, када је тај наш вод прерастао у јаку чету, али то је све на кратко, однекуд Пиварски доведе појачање и то заврши се одређени део задатака који је био планиран и ти људи се врате сада. Сада они могу

себе да сматрају да јесу били и да нису били у тој јединици, то стварно не могу да, не могу да тврдим ништа. Више стварно не знам шта је, јер многе ствари које стварно нисам знао тада, које сам сазнао касније, су много онога што је изгледало тада да се ради, није се радило тако и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Стандарду» када сте били у мају, да ли је и он спавао са Вама?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ИВАН КОРАЋ: У «Стандарду» не. У «Стандарду», мислим не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је била његова спаваона, да ли се сећате?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ја мислим да су они спавали у обданишту, у обданишту у граду, да ли, да у обданишту, мислим да су они спавали у обданишту. У «Стандарду» смо, у «Стандарду» смо спавали само ова прва, први део тај што је дошао са Пиварским, нас тринаест је спавало ту у «Стандарду», а за ове остале, мислим да су они спавали, можда су неки и преспавали ту, стварно не могу да тврдим да нису преспавали некада, али мислим да су они били стационирани тамо у том обданишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли у мају на неку сахрану?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, када, коме?

Сведок ИВАН КОРАЋ: У Краљево. Па, то је она потврда што сам приложио био, то је за ту сахрану, него ја нисам могао да се сетим који је био разлог зашто смо ми морали да одемо за Краљево. Погинуо је један из улице, из улице у Краљево где сам ја живео, па смо онда отишли. Сада не знам како је дошло до тога, да ли је неко, да ли је неко, неко је знао њега добро, па смо као сви отишли за Краљево и вратили смо се после два дана, три дана, тако нешто, два, три дана, јер смо отишли за Краљево због те сахране. Микац, Микац мислим да се звао тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Микац?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, мислим да се тако звао, стварно не могу, можда се тако звао, можда није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли још нешто да нам кажете што знате, нешто о активностима? Овде у оптужници каже, да су Савић Горан и Ћилерџић Саша на Циглани у више наврата, више пута са Вама и Славковићем наређивали овим различитим групама муслиманских заробљених цивила да за ваш рачун пљачкају напуштене куће муслиманских и српских власника, износили ствари из кућа.

Сведок ИВАН КОРАЋ: За мој рачун сигурно никада нису ништа пљачкли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да су нешто тако они радили, њих двојица?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И овде стоји да су они учествовали заједно са Пуфтом у тешком телесном повређивању једног лица – Даутовић Енвера и у убиству Чирак Исмета, исто на Циглани, 26. или 27. јуна 1992. године. Ви у том периоду нисте били, да ли је тако?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, нити сам био ту, нити не могу да кажем ништа везано за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Превише се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате? Оптужени питања, примедбе неке? Сачекајте сада, морамо мало технику да укључимо.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да се ја склоним мало са стране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станите Ви овде. Ево хоћете овде Ћилерџић да дођете, за овај микрофон овде. Неко мора да искључи. Значи, можете да поставите питање или да ставите примедбу. Ви сте слушали, претпостављам пажљиво шта је рекао сведок. Има ли нешто што је рекао нетачно сведок Кораћ и имате ли неко за њега питање?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Па, имам, прво, не знам да ли је рекао да смо се тамо и упознали ја и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Рекао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Када смо се упознали, да ли се можда сећа када ме је питао у којој сам јединици, да сам ја рекао да сам при војној пошти Тузла. Да ли се тога сећаш?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, стварно се не сећам.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да питам сведока још, одакле му оно Легија, мислим, одакле то?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, чини ми се, ја сам рекао, чини ми се да је Сале, Ћиле, Саша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, зато што сте плави, рекао је.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Плав, мислим, сада, можда сам ја погрешно, зато сам и рекао – мислим да је било, сада, то уопште не значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, каже овај сведок да сте имали пиштољ и Ви и Сава?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да, одакле то, да није помешао са неким?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали пиштољ?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Могуће, стварно.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Ни пиштољ, ни нож. Ево овако питање, пошто видим да зна о војсци и то, да ли уз снајперску пушку следује у рапу и нож?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, нож не, али пиштољ да, стварно.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: А који пиштољ, извини?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је неки «Заставине» производње.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ја стварно не знам, зато што толико је времена прошло, сада да се, можда стварно ниси имао, можда си имао и пет, али ја сам рекао.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Где се носи тај пиштољ, ако сам га имао, где сам га носио?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам, стварно не могу да се сетим.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: О опасачу, о, на којем делу тела?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не знам, не могу да тврдим ништа, стварно не могу да тврдим ништа.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Значи, све што сте рекли, сада више не можете да тврдите или не знате?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Знате шта, госпођо, после толико времена сетити се таквих неких детаља, да ли је носио пиштољ или није, мислим, сви су наоружани и онда.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Имам још једно питање.

Сведок ИВАН КОРАЋ: По неком аутоматизму сви имају све.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: А шалио се са мном, при повратку, лично он, да педесет метака које сам задужио, да сам педесет метака и вратио по задужењу. Знам да се он шалио са мном. Да ли се сећа тога?

Сведок ИВАН КОРАЋ: За снајпер?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, то да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да, јер.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: И да је рекао, тога се ја сећам, да је рекао «био си у рату, ниси испалио ни метак».

Сведок ИВАН КОРАЋ: То јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема никакав метак овде у оптужници.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Нема, кажем Вам, да се неке ствари разјасне.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ја мислим да је то било у Овчар Бањи када смо, мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Представите се због транскрипта.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Оптужени Савић Горан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, питање неко за сведока?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, ја се у суштини слажем са изјавом сведока, сем тих пиштоља, јер нико од нас није носио пиштољ, само то имам да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је носио Кораћ пиштољ, ево он је причао да је имао «шкорпион».

Опт. ГОРАН САВИЋ: Он прича да је носио «шкорпион», да је задужио «шкорпион», ја се тога не сећам да је носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, он се сећа да сте Ви имали пиштољ.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Добро, он се сећа, ја кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте га у очи па му реците, да ли нисте имали или јесте?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ја нисам носио пиштољ.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Шта да Вам кажем, стварно не могу сада опет да будем, можда јесте, можда и није, можда јесте, можда и није, јер то је просторија у којој се ми налазимо, то је буквално и наш магацин оружја, ту је сво оружје, од свог наоружања које је ту на располагању, може да узмеш шта хоћеш. Сада, да ли је неко носио, можда јесте, али можда и није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када нам је био овде сведок кога Ви знате као Нишки, он је исто рекао и оптужени су тврдили да ниједан обичан војник није имао пиштољ, да то само имају командири. Да ли сте Ви били неки командир?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Нисам, ја сам био само човек од поверења, Пиварски, пошто сам већ био обучен извиђач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је постојало такво правило да пиштољ има само командир и неко од поверења, а да војници немају?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Правило као правило не, вероватно није имало. Ако није имало, ако није имало пиштоља, онда није, ако је имало, онда је могао да се добије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могао је да се добије?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Могао је свако да добије, али могуће да је, знате шта, могуће је и зато што овај почетак је рата, па још увек је то наоружања било релативно мало. Рецимо, док касније је било тога маса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Ви, Савићу, знате за овај надимак Легија, да су Сашу звали Легија?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ја са тог терена га знам као Сашу и Чиле, Ћиле, Чиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћиле?

Опт. ГОРАН САВИЋ: По презимену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте се упознали са овим ј Сашом, када је то било?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Са Сашом сам се упознао у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Зворнику?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Накнадно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте причали са њим у то време, да ли је он био на неком ратишту у Хрватској раније, на некој обуци за гађање или тако нешто?

Опт. ГОРАН САВИЋ: За Сашу не знам, можда смо и причали, али нисам сигуран, а за, као што сам и ја изјавио за Славковића, знам да је био, пошто смо стицајем околности били у истој јединици, у резерви, у Хрватској. За Ивана знам исто из приче исто да је био у Хрватској на ратишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са њим нисте Ви били?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не, не, нисмо заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Иваном?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли још неко питање? Предлог неки?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можда сведок зна, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Заменик тужиоца Петровић. Пошто поседује одређена практична знања из, да кажемо, војних вештина, па бих га питао, формацијски чиме би се бранио снајпериста, ако би био нападнут на месту где му је одређено да гађају снајпери?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Снајпериста никада није сам. Увек иде још један са њим, са аутоматском пушком која му служи ту само да штити снајперисту и да осматра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Заборавили сте, колега, давно сте били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, него, овај, по правилу, дакле снајпериста обавезно дужи пиштољ. То је пропис, значи не постоји други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ово је сада питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово је одговор на Ваше питање да сам нешто заборавио. Ево и ово је исто са друге стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је предлог да некога питамо ко ће нам то рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Предлагао сам ја то у другом поступку, да дође војни стручњак и да нам каже одређена правила и нарочито око, ту је јако разумљиво што сведок говори да је та јединица била вод, била чета, прерастала и тако даље. Различито бројно стање је формацијски мирнодопско, од ратног, па тако по правилу, значи, вод је чета у рату, чета је батаљон и тако даље. Зашто? Да би била јединица оперативнија, а она када заузме велики простор, није могуће уопште са њом владати, командовати. И вероватно, у зависности од броја људи који могу да командују, тако се и дешавало, овај да се њихово бројно стање повећа, придодавањем из неких других јединица или можда мобилизацијом и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако ово преведемо да је то питање тужиоца шта можете на ово да дате коментар и да ли можете?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете да коментаришете.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Сва та појачања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као питање тужиоца схватите, да ли је то тако или не?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за бројно стање Ваше јединице, да ли тај вод се рачуна као чета?

Сведок ИВАН КОРАЋ: По правилу би то требало да буде тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако, како је питао тужилац?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Баш као што је питао тужилац? На терену је то сасвим другачије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде, претпостављам да тужилац није био на терену, а Ви сте били 1992. године, па да видимо шта је било на терену.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Једноставно, правила су писана, а терен је сасвим друго, у зависности од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајдемо на терен, да пустимо правила.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Што, када дође ту до појачања тих јединица, тај део који дође, они већ дођу са својим вођом, старешином, вођом групе и тако даље. Дакле, да они само добијају задатак и одмах после тога одлазе. Срж, срж јединице остаје увек иста, осим ако се не деси да неко страда или је избачен из борбе на одређено време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А бројчано?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, не, тај број, тај број је ту само привремено, а основни број је увек варира, можда, два, три, пет, горе-доле, ништа више, у зависности да ли су људи на допусту или су рањени или ако неко погине, у зависности, пошто и таквих, када се деси да неко погине, мора да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Попуни јединица?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Попуни тај број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, није ово тачно што каже тужилац, да вод постаје чета, чета батаљон?

Сведок ИВАН КОРАЋ: То су правила, не може један вод, без обзира како, не може један вод да држи велики прстен, зна се колико вод може да држи, без обзира ако већ се попуни са тим одређеним, то би онда било да тај вод остаје стално у том броју. Али ако то дође на два дана, на три дана, заврши се само одређени број послова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овај Ваш вод је био нешто мали?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Мали, зато што је за специфичне задатке, откривање непријатеља и спречавање непријатеља у његовим намерама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Велики простор а мало људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, нешто је оптужени Ћилерцић хтео да. Добро, у реду.

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Преседнице, могу ли само једно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Вратили смо се, везано за ове дуге цеви, кратке цеви, пиштоље, напиштоље и тако даље. Да ли сведок зна са сигурношћу, да ли је било код кога видео да је задужио пиштољ или револвер, било кога?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не.

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Не?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Са сигурношћу не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање да је задужио?

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Задужио, да ли је имао било ко, да је видео да је неко имао пиштољ или револвер?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, видите сада, транскрипт је и добар и лош. Прво сте рекли да је задужио, он је одговорио – не, сада кажете, да ли је имао, то су два питања.

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Не, не, само једно питање. Да ли је било кога видео да је задужио пиштољ или револвер?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте «имао» и ту реч сте употребили.

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Не питам за њега, него било кога да је видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је задужио?

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Да је задужио, да је имао, да је носио, да је имао код себе, да је дужио као оружје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је имао код себе, то је питање.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ја могу да тврдим за себе и за Пиварског да смо сигурно имали пиштоље, а за остале.

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: За кога?

Сведок ИВАН КОРАЋ: За Пиварског, могу да тврдим сигурно да смо, ми смо задужили те пиштоље још овде, а за остале да ли су они касније добили, нису добили, јесу имали, нису имали, све је то могуће, могуће је колико јесте да су имали, толико јесте да нису, могуће да су добили, али не могу да тврдим сто-посто да су добили, да су добили. Али да сам ја лично неке, да сам видео да је тај неко добио оружје, да је задужио оружје, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не да је задужио, него рекли сте на почетку да су они имали пиштољ, е сада нешто друго причате.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Јесте.

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Госпођо председнице.

Сведок ИВАН КОРАЋ: То је моја претпоставка, госпођо, јер сада да се ја сетим заиста тачно да су они имали сто-посто пиштољ, можда јесу, можда нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Можда јесу, можда нису, сада стварно не могу да.

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Без нечег личног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колега, добићемо транскрипт, види се тачно шта је рекао на почетку, шта је рекао сада.

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Када оде у јединицу, он мора да дужи и капу, шињел, оружје, ципеле, ја сам само то питао, задужио, не имао, задужење је нешто друго. После се раздужите када идете кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да ли је имао, то је друго, прво сте питали задужио, па после имао, то су две ствари.

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да не види да је задужио, али да је имао. Седите. Имате и Ви питање, Кораћ.

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Да Вас питам нешто, какав је био основни мотив да Ви одете у борбу, пошто, колико видим, сви кажу да није била пљачка, није отимање, није убијање, какав је био мотив да се оде у Босну и у Хрватску? Ви као борац и који сте били.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Ви питате лично мене или уопште?

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Ви, с обзиром да коментаришући са колегама, саборцима, отприлике, став, одређено мишљење је формирано.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Па, за друге не могу да тврдим, али углавном је, рецимо, одбрана српства.

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Значи патриотизам?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: То, само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ми смо то већ чули.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите.

Адв. СВЕТОЗАР ПАВЛОВИЋ: Ја морам да идем на неко друго суђење, отаџбина зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колега добро.

То је све што имам да изјавим.

Констатује се да у наставку претреса остаје бранилац, адвокат Павловић Радован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колега, можете да идете. Довиђења. Хоћете Кораћу, још једном, молим Вас да изађете.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви Савићу, само, молим Вас. Нека сачека сведок напољу. Нешто само да вас суочим.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изведе доказ СУОЧЕЊЕМ између оптуженог Савића и сведока Кораћа на околности:

- *да ли је сведок Кораћ дошао у стан Славковића у јулу 1992. године када је био присутан и оптужени Савић, те*
- *да ли је сведок Кораћ причао оптуженом Савићу да воде неке Муслимане камионима и да им је то посао,*

на један другом окренути лицем у лице, изјавише:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, оптужени Савић је рекао да сте Ви те вечери за Петровдан када су њих двојица дошли по Јанковића, да сте и

Ви ту свратили на вечеру код Славковића у стан, где је била и жена Светлана, да је Пуфта већ од старне њихове отпраћен за Краљево, јер су по налогу његове мајке дошли да га воде и да сте Ви ту причали, да сте причали овоме, каже «Зокс ми је причао да воде неке Муслимане камионима, да им је то посао». То каже Савић у својој одбрани. Па ви њему реците, да ли је то тачно или није.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да сам ја то рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да сте причали то Савићу, не мени него њему реците.

Сведок ИВАН КОРАЋ: То сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало гласније, мислим да се неће чути.

Сведок ИВАН КОРАЋ: То сигурно нисам рекао, тако нешто никада нисам радио, тако да не знам одакле би ми таква информација била да ја пренесем њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви кажете, Савићу на то?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ја сам то изјавио, али мислим да сам изјавио да је мени Зокс рекао за Тора, Славковића, да он води.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Ви сте.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ја сам изјавио да је он био у Дрињачи по његовом казивању, да је био са Пиварским у Дрињачи нон-стоп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте ово што сам рекла, зашто бих ја цитирала нешто друго.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него што нисте рекли, не могу да.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, знате шта, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Могу ли ја да дам неки коментар на ово? Пошто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да завршимо са њим.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте изјавили, шта сада пред њим кажете?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ја јесам изјавио, али ја мислим ја нисам изјавио да је Зокс водио Муслимане да пљачкају, да већ шта је радио, него да знам да је Славковић био шеф обезбеђења и да је имао потврду од општине да овај скупља тај грађевински материјал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи 04. септембар 2008. године, Ви сте били, ја сам била, колеге су биле, да ли се сећате да сам ја била, добро се сећате?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Одлично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, ево транскрипт, значи, то се скида, ово што се сада слуша, нема лажи, нема преваре. И каже овако, кажете Ви, везано за

ту причу, сада када долазите поново у јулу, кажете «чуо сам за Мишу директора, али лично га не познајем». «Па, од кога сте чули», кажете «од Торе, да је он добар са Мишом, директором, да раде бизнис, неки посао, да он има неке потврде од тог Стеве Радића да у име Привремене владе општине иде да по напуштеним складиштима товари грађевински материјал, да води те заробљенике да дотерују то у Циглану, грађевински материјал. То су као, ту имају наређење да дотерују у ту Циглану да се то ту складишти». Па ја питам, «да ли Вам је то и Кораћ причао или само Торо», Ви кажете «И Кораћ, јесте, и Зокс, да то ради, да, да им је то посао, да, а ови Муслимани», кажете «да они поведу камионима иду»: «Значи и Зокс Вам је то причао?». «Ја сам Зокса видео тада код Славковића у стану»: Ја кажем «У стану, а на Циглани не», «то није тачно», кажете те вечери када је била и ова супруга Светлана и то све, да је био и Кораћ. Да ли је био, да ли сте причали о овоме сада што Вам ја читам, ево сада Вам значи читам Ваше речи, ништа ја не парафразирам.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ја, колико се сећам, да је био и да смо причали о томе шта ко ради ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже он, шта ради Кораћ?

Опт. ГОРАН САВИЋ: За Ивана, да је био у Дрињачи са Пиварским, са јединицом. А да је Иван, да смо у току вечери причали и да је Иван потврдио мени да Славковић води те заробљенике и да, а не да иде Иван заједно са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, шта значи, ко је ово сада што сам сада читала, изјавио, ја?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ја сам изјавио, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сада кажете, када је ту сведок? Реците му, да ли је то рекао или није, да ли Вам је причао да воде неке камионима, неке људе или не?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Јесте причао, али није причао за себе, него за Славковића, то је, да је он водио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Седите. Да ли знате Ви тог Мишу директора?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Циглане?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Уопште не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате појма, добро.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Видели сте на суочавању између мене и њега, да је човек рекао да ме први пут у животу види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Хвала, пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пријатно. Славковић Драган, идемо сведок Славковић Драган.

СВЕДОК СЛАВКОВИЋ ДРАГАН

Са личним подацима као у списима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, станите овде.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Добар дан, свима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Подаци, фотографски, машински техничар, да ли је тако?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Село је Ратина, а не Рапина?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ратина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ратина, добро. Као сведок дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Уколико сматрате да бисте се одговором на поједина питања изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, нисте дужни да одговарате на поједина питања. Овде пред судон су оптужени Савић Горан и Ћилерцић Саша.

Сведок упозорен, опоменут на дужност казивања истине и последице давања лажног исказа, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у истрази саслушани везано за ово кривично дело које се њима ставља на терет, ратни злочин против цивилног становништва, па да Вам питам, да ли остајете при ономе што сте рекли у истрази?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете.

Сведок остаје при наводима у истрази и додаје:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво да Вас питам, да ли су ова два лица особе о којима сте причали у истрази, пошто тада они нису били присутни.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су ти људи о којима сте причали?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тако? Да ли сте Ви знали како се они зову, именом и презименом, 1992. године?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Само по надимцима, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте по надимку?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: По надимцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви сазнали њихова имена и презимена?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Овде када сам на суду био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кога?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Приликом, током процеса мојега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте сазнали њихова имена и презимена?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, права, јер ја њих нисам ни знао уопште, њега сам упознао у Београду, из виђења, Саша, Саша, никада га нисам, то је било двехиљаде људи и знам да је из Краљева, нисам знао име и презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овога Саву?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Њега нисам познавао никада, у Зворнику сам га упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо сте га упознали?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да сте се знали из виђења по граду у Краљеву?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Никада га нисам знао пре, а после тога да, после рата, а пре тога не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро, Сашу сте упознали где, кажете?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: У Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, када смо имали обуку снајпериста целе Србије, Југославије, то је било, ја сам погрешио прошли пут, када сам дао прву изјаву код Вас, дао сам од 13. до 20., тачније од 11. до 18. новембра, може се проверити у касарни Бубањ Поток, у касарни на, где је регрутни центар Карабурма, Северни булевар. У тој касарни, ту смо спавали, а имали смо обуку у Бубањ Поток.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што сте причали код истражног судије, Карабурма и то?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, а и код Вас што сам причао, овде на претресу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо то да користимо, када сте били окривљени имате друга права и обавезе, а сада када сте сведок, имате обавезу да говорите истину, а као оптужени не. Значи, те одбране не користимо, само ово што сте рекли код истражног судије и оно што Вас ми будемо данас питали. Значи, Ви сте са овим овде присутним човеком били на обуци у Београду у новембру 1991. године, пред рат?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, 1991.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Недељу дана?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заједно?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ни тада нисте сазнали његово име и презиме пуно?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, знате колико је било тада људи у Београду, ја нисам ни знао да је из Краљева уопште, ја нисам ни знао да је он из Краљева, него тамо смо се упознали на оној писти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био добар снајпериста?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте? И како сада долази до тога да баш вас двојица крећете заједно, како сте Ви рекли у истрази?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја уопште не знам, дошао је по мене мајор Цветковић и мајор, како сам Вам рекао, дебели Ратко Радојчић, заменик команданта територијалне одбране Краљева и рекао – идеш на специјалан задатак, идеш на Палама петнаест дана да обучавамо снајперисте. Тако смо ишли, а шта је њему рекао, ја не знам. Ја само видим у његовим колима, видим Сашу. Ја њега, тог кога сам знао из виђења, то што сам га у Београду, нисам га ни упознао, него видим, знам човека са обуке, а нисам знао ко је, ни како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите га у Београду први пут?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Видим га у колима, то вече када смо пошли за Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Краљева?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, «Рено 4», браон боје. И ништа, дођемо у Београд, спавали смо код неког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то онај Веско Цветковић?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да. Спавали смо код неког Миша, безбедњака војног, мајора, ту ноћ, код њега смо дошли око један, два ноћу. Спавали смо ту ноћ код њега и требали смо ујутру да идемо хеликоптером за Пале, међутим, било је лоше време, невреме у Београду

и остали смо, спавали једну ноћ или две у хотелу «Србија», и то може да се провери. И после смо отишли аутобусом, дошла је нека група из Борова, Вуковара, мушкарци и жене отишли смо горе, отишли смо аутобусом војним за Зворник, Зворник нас примио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви заједно?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Сви заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: И он и та група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки други Саша?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то потпуно човек негира, каже уопште никада није био са Вама, нити на Карабурми, нити ништа. Да Ви нисте то нешто помешали?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, узмите, проверите брате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да ли Вам је тешко да проверите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам дужна да Вам предочим одбрану оптуженог, сада хоћу одмах да рашчистимо то, после ћемо наравно да ва суочимо. Значи, то је тај човек?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када крећете аутобусом са тим женама из Борова Насеља, Вуковар, има ли још неки Саша ту у аутобусу, из Краљењава?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема? Добро. Да ли Ви знате који је то био датум?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја мислим 01. мај, можда, можда, око 01. маја, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око 01. маја 1992. године?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада Ви долазите тамо. Ко вас прима, где се распоређујете, која сте јединица Ви, која он?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Стижемо у центар тамо оно испред, прима нас Брано Грујић, лично и мајор Марко Павловић, тадашњи, ја не знам, Бранко Поповић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажу?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ништа, «добро дошли».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где се распоређујете?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, не распоређујемо, остајемо ту, остајемо ту пар дана. Прво требало смо да идемо за Пале, међутим, рат

се распламсао свуда, ја не познајем Босну и право да Вам кажем, поштено, незгодно ми је да идем даље, не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви остајете?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: А у том аутобусу када смо дошли, сусретнем бившу девојку, садашњу моју супругу коју сам упознао на мору, радио сам ја шест година на мору као фотограф и случајно срео је у Београду, то се тако десило, можда судбина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И она је дошла?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, када су вас ова двојица примили, ко је био Брано тај, ко је Марко?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Брано је био градоначелник или председник владе, а овај командант територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марко?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Павловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Павловић. Да ли му је то право име?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, тада нисам знао, сада знам, али тада нико није ни знао, знао је можда неко од ових, ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где се сада Ви распоређујете?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, ту нас распореде у дечије обданиште смо спавали први дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први дан?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: После тога у «Стандарду».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то касарна?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То је била нека фирма, шта је била, не знам, ту смо спавали, ту је била и команда, касније команда територијалне, гарнизона овог Зворник, Дринског корпуса, ту је био Видоје Благојевић, њега сам пар пута виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А док сте ту у обданишту, да ли Вас ту већ распоређују негде у неку јединицу, неки вод?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Пар дана мене су распоредили да обучавам на игралиште, њихову тамо ту, мештане, избеглице, шта су били, не знам ни ја, са свих страна је долазило придошлице, избеглице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим Вас, да ли је још неко учествовао у том обучавању мештана?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја сам ту обучавао један вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Саша?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не знам, Саша где је био и шта је распоређен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте заједно распоређени?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви радили у неком обезбеђењу «Глинице» или нешто?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Саша?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Могуће да је он био, вероватно је тамо био распоређен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је Вама командант, а ко њему?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Мени је био Пиварски и Нишки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то и један и други?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: И један и други, обојица су командовали, час један, час други, кад ко се задеси. Био је ту и Челе, нешто, координатор, шта је био, не знам ни ја, али он није командовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Саша, где њега распоређује?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не знам, ја мислим ту на «Глиници», на обезбеђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њему надређени?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Пиварски?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја мислим исто, Нишки и Пиварски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули да је ту било, има нека војна пошта Тузла? Он је тако нешто помињао, да је он био при војној пошти Тузла?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, могуће, ја први пут сада то чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе нешто?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Он каже да је 27. априла стигао у Зворник и то сам, он.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не, стигли смо заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, до када остајете у том првом наврату?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: До повлачења ЈНА, војске, мислим 15. или 20., мислим 21. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко са Вама се враћа и како?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, нас враћа командант «Црвених беретки», потпуковник Мићо Ступар из Панчева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошао по Вас тамо?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме, којим возилом?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, војном кампањолом, војном полицијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је сада са Вама?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Свих пет нас враћа Краљевчана за Краљево, све су развозили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Саво, Зокс, Пуфта, Саша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ова два оптужена?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Пуфта.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Он возио и за Зрењанин ове од Пиварског. Ко је хтео да остане нудили су чиновне као што сам и рекао прво овде, исто је то било, ја нисам хтео да останем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И, значи, Ви се враћате?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били после опет негде заједно са њима двојицом у мају месецу или у јуну?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, дошли су они, не знам када, којег датума, нешто испред Српске радикалне странке, мислим не знам тачно шта. Ја их нисам запослио на Циглани, али Мишо ми је рекао, директор, да их је он запослио. Ја то нисам ни знао. То сам први пут чуо овде када је он давао изјаву. Били су пар дана на Циглани, шта су ту, да ли су радили или нису, ја не знам. Код мене нису, јер ја сам радио од пола седам, а видим после, чуо сам да су радили од пола десет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увече?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Поподне, исто преподне, од пола десет, ја сам од пола седам радио до пола три, а они су ваљда, пар дана су радили, шта су ту, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, када се преклапате, ако они дођу у пола десет, онда ваљда сте заједно?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не, ја дођем у пола седам, узмем туру и водим људе на рад, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога сте чули да они дођу у пола десет?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, Мишо Вам је рекао овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, немојте да сведочите о туђим изјавама, него Ви чега се сећате.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Видео сам их пар дана ту, а да ли су нешто радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком периоду, да чујемо то?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: У том месецу, јуну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јуну?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Мислим да су и остали, ја сам први отишао из Зворника, да су остали. Да ли су отишли пре или касније, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је пар дана, да ли је то два дана?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Два, три дана, пет, тако, виђао сам их и по Зворнику, али да ли су нешто радили, шта не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто ову двојицу?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сигурни сте да су то њих двојица?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли су тада били у униформама или у цивилу?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, виђао сам их и у једном и у другом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којој су тада припадали јединици?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро када их видите, да ли нешто причате, да ли примате плату, шта радите, где сте сада, да ли сте опет код Пиварског или нисте?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не причамо, питам шта има ново у Краљеву, иначе не причамо о томе, увек је то журба, јурба, свако јури свој посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви тамо имали неку функцију на тој Циглани?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, рекао Вам је директор, да сам био шеф обезбеђења Циглане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, директора ћемо посебно.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Имао сам функцију, био сам шеф обезбеђења Циглане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шеф обезбеђења Циглане?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тада били при некој војној формацији или не?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? А да ли сте учествовали у неким војним задацима у то време?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда нисте били?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Нисам био члан, али дође Пиварски, дође Нишки, има густо, тамо запуцало се, да идеш са нама, ја идем, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то онда значи?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, да им помогнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као цивил?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Обучем униформу, брате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи по потреби сте?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало сте цивил, мало сте војно лице?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Где нападају и тако, шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко пада?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Где нападају Муслимани, где је густо, разумете и онда где се воде борбе, каже, тамо су нападнути Срби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у том периоду у јуну док сте шеф обезбеђења, Ви идете и у војне задатке, када дође Пиварски?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, да, ишао сам ту, ишао сам и у Брчко, ишао сам, где све нисам ишао, дођу људи из специјалних јединица па ме воде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када дође овај Нишки, да ли тако идете?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И чији сте онда, коме припадате?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Српској војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Српској војсци?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је командант српске војске када идете то у Брчко?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ратко Младић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ратко Младић?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А испод Ратка Младића, ту Вама непосредни ко је?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, имало их је доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајмо да чујемо неко име.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Мићо Ступар, Мићо Дедијер, онда доле овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиварски, Нишки?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Видоје Благојевић, Драган Обреновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Нишки, Пиварски?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: И они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Они ту локални.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био непосредно надређени Пиварском и Нишком у јуну?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Марко Павловић. Сва су они наређења добивали од њега. Ја сам и рекао да је Пиварски био десна рука, и Нишки и Пиварски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десна рука коме?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Марку Павловићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марку Павловићу?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: И ово хоћу да Вам кажем, сећам се када је дошао Жућо, једном код Пиварског, то нисам рекао уопште тамо, каже «идемо да ухапсимо Марка, хоћеш са нама?» И овај је рекао «нећу. Био сам ту. Није прошло мало и отишли смо после заједно, ја и Пиварски, Пиварски је рекао Марку «доћи ће ови да те ухапсе».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се то дешава?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, не могу да се сетим тачно којег датума, «доћи ће да те ухапсе».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Месец?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, ја мислим јуни, тако, можда и мај, не могу тачно да се сетим

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре Вашег одласка са Мићом Ступаром или после?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не могу тачно да се сетим датума. И онда је Пиварски известио и Марка и Брану, и они су их и ухапсили, уствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Они су их упасили после, Жућо, Топола и та екипа. А дошли су да питају Пиварског, хоћете Ви да хапсите, каже, он је рекао не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто да хапсе Марка?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, нешто се нису слагали, сада ја не знам шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, по Вашем сазнању, ови нису били запосолени на обезбеђењу?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажете, виђали сте их, од кога сазнајете да дођу у пола десет и да су ту?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, сазнам од оних других стражара што су били ту као стражари и мештана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што су били под Вама?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Старији људи, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којима сте Ви били шеф?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте били шеф обезбеђења. А ко је Вас ту поставио за шефа обезбеђења?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Директор Циглане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се он зове?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Миша Јовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви морате схватити да је ово посебан поступак и да ови људи нису били тамо присутни када сте Ви давали одбрану коју при том не можемо ни да користимо, нити браниоци њихови. Значи, тај директор Мишо Јовић Вама није рекао да је запослио те људе?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не, ја нисам ни знао. Овде када смо имали поступак, он је рекао. Ја стварно нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када сте Ви сазнали.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Посебно, посебно за Пуфту, ја са тим човеком нисам говорио и чуди ме да запосли човека са којим ја не говорим. Ја да сам знао, ја не бих уопште, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви немате други извор сазнања да су они тамо радили, осим преко Мише Јовића?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте их онда Ви виђали, кажете, два, три, пет дана, ако Ви у пола седам дођете на посао и одведете људе?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, дођем на ручак, видим они или су ту или пролазе и тако. Два, три пута су били ту. Да ли су нешто радили, шта, не знам. Видим да су нешто и онда питам Светлану, она је радила као секретарица, шта раде ови овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша супруга Светлана је радила као секретарица?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, каже, па Мишо их је изгледа ми запослио, да ти не знаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, она као секретарица, да ли зна, да ли су добијали плату?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То не знам, па ми смо радили само месец дана, тај месец и отишли смо, они су остали. Да ли су остали код Мише, да ли су остали у Зворнику и шта су радили, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на кога мислите када кажете – ми смо били месец дана?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја и супруга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цео јуни?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да определите, када сте то први пут почели да их виђате, почетком јуна када сте се Ви вратили или средином?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, можда средином, нисам сигуран, али не могу тачан датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је пар дана, онда од средине јуна, а Ви кажете 10. јула сте отишли, онда то испада и остали још, испада више од месец дана да су они ту? Како то сада?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, не знам колико су они ту, можда су били, бог зна колико, ја не знам, јер ја се нисам враћао више у Зворник и не знам колико остају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покушајте да ме схватите, значи ако су они средином јуна први пут од Ваше стране виђени на Циглани.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете, ја сам њих виђао ту пар дана, можда до пет дана. А онда у ситуацији када кажете да сте Ви до 10. јула ту били и да су они остали, испада да су они били месец дана?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја мислим да сам остао до 01. јула, а не до 10. јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 01. јула?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, имате тамо и платни списак код директора и мислим да сам тачно до 01., па су после дошли Лозничани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немам ја платни списак.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, код Мише, ја мислим да је Миша донео, нисам сигуран, али мислим да сам радио месец дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли код истражног судије да су њих двојица.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, можда сам погрешно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да они од почетка јуна до 10. јула, када сте Ви напустили Циглану, нису радили на Циглани, то сте рекли у истрази као сведок.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, нису радили, ја нисам знао, тек сам касније, мислим чуо од директора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вашем сазнању?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да нису уопште радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам каже Светлана, изгледа да их је Миша запослио?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да их је Миша узео нешто на пар дана да помогну. Да ли их је запослио или шта, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви када дођете, то када их видите, шта они ту раде, кажете ту нешто раде, пролазе, шта раде?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ништа их нисам видео да раде физички, седе ту, да ли су у обезбеђењу, да ли су, шта су, не знам, да ли су при утовару, истовару, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били у униформи, да ли су наоружани?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Били су, ја мислим у униформи су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су имали униформе?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Маскирне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали оружје?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, нису дуге цеви имали, пиштоље само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Пиштоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само пиштоље?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве пиштоље?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, «тетејце», шта су имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Тетејце»?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно 7,65?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не, 7,65 је мањи калибар, «тетејац» је 7,62.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 7,62, обојица исте?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Мислим да је Саша имао 7,65, а Саво «тетејца», мислим, то се сећам из оног претходног дела који су имали, док смо били до 20. маја, разумете, а после, мислим да су исте носили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они некада ишли са Вама у прикупљање материјала? Реците нам мало укратко о томе, шта сте Ви радили?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Са многим они нису били ниједном у прикупљању материјала. Можда су ишли, али се не могу сетити, прошло је давно, да ми праве друштво, али не могу да се сетим. Можда су ишли један дан, да ми праве друштво, али не да они раде, разумете, али не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам праве друштво где и шта?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, да се возимо, тако, њих пођем да возим и да ми помогну, али не могу да се сетим стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да радите?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ништа, они седе поред, гледају шта ми радимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, али шта раде, објасните нам то, јер не знамо овде о чему Ви причате. То само ми знамо који смо били у предмету, разумете. Где сте ишли Ви то, па Вам они можда праве друштво?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, где нам каже Мишо, директор или шофер, јер ја Зворник не знам. Ви упорно сте ме, да не причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме, пустите онај предмет, сада сте овде сведок, за ове људе. Ево ја ћу Вам рећи, поново и рекао Вам је истражни судија, њима се између осталог ставља на терет да су заједно са Вама и са Кораћ Иваном ишли по Зворнику камионима, да су изводили муслиманске цивиле, да су пљачкали напуштене куће?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Са мном нису ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Материјал и то.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Са мном нису ишли, ниједном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оно када су можда ишли, где сте то ишли?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, можда су ми правили један дан друштво, да виде шта ја радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то нам опишите, шта Ви радите.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Сада не могу да се сетим шта сам радио месец дана, разумете, шта радим, дао ми је Мишо, иди тамо, шоферу, зна, идите из те куће или са тог стоваришта истоварите цемент, грађу, блокове, шта има и ја идем. Можда су седели и гледали шта ја раидм, ја не радим ништа, уствари, него чувам те Муслимане да не побегну и да их неко не убије, то је био мој посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта ти Муслимани раде, док Ви њих чувате?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Утоварају шта им се каже, шта им шофер каже или шта им ја кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је то било, која врста робе и материјала?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Било је свега, блокови, цреп, цемент, гвожђе, арматура, плочице, врата, телевизори, видео, фрижидери, замрзивачи, бела техника, било је из продавница нових, одакле добијем налог, ја одатле утоварам, а не по својој жељи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви се не сећате, односно кажете да су можда Вам једном правили друштво?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обојица или појединачно?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, не могу да се сетим, госпођо, шеснаест година је прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у истрази да су дошли преко Радикалне странке, да су имали неки папир?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете о томе нешто да нам кажете?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, ја нисам знао о томе, ја сам после након тога, када смо се видели у Краљеву, не знам ко ми је од њих рекао, небитно, шта сте радили овамо, па добили смо нешто од Српске радикалне странке, неко ми је од њих рекао да су добили неки папир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Касније, зато сам то и рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те године, па када сте се вратили кући?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, можда те године, можда и годину, две некон тога, али мислим те године у Краљеву, случајно на улици у центру срели, зашто сте дошли, имали смо нешто, а шта су имали, ја не знам. Зато што знам, причали смо нешто око хапшења «Жутих оса» и Зокс је био тада ухапшен, ја питам, да ли сте хапшени ви били, каже, не, нисмо, имали смо од Српске радикалне странке неки папир, зато се сећам тога. И они нису били хапшени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то хапшење је било када?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, ја не знам када је било, ког датума тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После Вашег одласка?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја сам отишао давно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте на крају отишли, Ви сте рекли у истрази 10. јула?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја сам мислио 10. јула, али по мојој сада, враћам све филмове уназад, прошло је много, мислим да сам се вратио 01. јула и више се нисам у Зворник уопште враћао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И супруга са Вама?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: И супруга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте у истрази, виђао сам Сашу и Саву, долазили су на Циглану да виде шта ја радим и ту су били дан, два.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И био је још један момак из Краљева. Који је то други момак из Краљева?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, Пуфта ваљда, са којим ја нисам говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На њега сте мислили?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, зато нисам хтео да му поменем име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли можете да нам кажете нешто о убиству Исмета Чирака на Циглани, које убиство се ставља на терет Ћилерџић Саше и Савић Горану од стране тужиоца за ратне злочине, да су учествовали у томе, 26. или 27. јуна 1992. године. По том датуму би било да сте Ви ту још увек били?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја сам био када је то убиство било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете сада да нам испричате укратко шта о томе знате и да ли имате сазнања, ко је то урадио и да ли су у томе учествовали као што пише у оптужници, Пуфта, Саша и Сава, Савић Горан и Ћилерџић Саша?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Тог дана око 19 часова, можда и 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког дана?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Тог дана, тог дана када се десило убиство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то овај дан?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Тај дан, ја сам био поред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да је то тај датум?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, не знам који је датум, ја само кажем, тог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, Ви кажете – тог дана, ја сам прочитала датум. Да ли Ви знате да је то тај датум?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да ли је то тог, Ви сте, не знам датум, само знам да тог дана када се десило то убиство, баш нашли су ме поред Дрине, ја сам пецао рибу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је то било доба дана?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Увече око 19, можда чак и 20 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је нашао?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, дошли су са Циглане да ме траже, тражили у стану, нису знали где сам, кажу, отишао да пеца, неко од стражара, они тамо што раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они локални што су радници?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, јер ја сам рекао, ако се нешто деси, јер често су долазиле избеглице да их туку, ове заробљене, упадну и туку, и онда, рекох, брзо зовите ме телефоном, ја то растерам или отерам, небитно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви можете отприлике да кажете, кажете не знате да ли је то тај датум, да ли је то било на почетку, Ви сте, кажете, били цео јуни, на почетку Вашег боравка, на крају, у средини?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја не могу да се, прецизније не могу датум да Вам кажем, стварно прошао је велики период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, временски период, почетак, крај?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, зато и кажем, не могу, прецизније не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Дошао је стражар, каже, десило се убиство, какво убиство, какво убиство, Пуфта је каже убио неког човека, како га је убио, убио га је. Ја упалим кола, са њим сам, он је некога већ довезао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, ко је био тај стражар?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То је стражар, старији човек који, када су побегла та четворица, ударили су га по глави, ако имате негде случајно Миша Јовића, записник која су четворица побегла и ударила тог стражара, јер има тамо записано стражари, али ја сада то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где тамо?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Стражари мора да има, сваки дан, долазак, радника долазе на посао, разумете, дневник рада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, само не разумем, како то у стражари сада да нађем.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Е то не знам ни ја како, али може да се нађе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, можда то има тамо, па можда.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ако има архива, мора да се нађе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи да сада резимирамо. Ви сте сигурни да је тај који је ударен и повређен приликом бекства четворице Муслимана, дошао по Вас?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: По мене и рекао ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај видео убиство па дошао по Вас или?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Он ми је само рекао – убио Пуфта. Да ли је он видео или шта, ја не знам, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га питали, одакле, како је убио, да ли си видео?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја сам га питао, како га је убио, па убио га је. Ето тако ми је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тим речима?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Тим речима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Старији човек?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Старији човек је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Локални тамо?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Локални мештанин, ту је радник те Циглане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А име му не знате?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Радник је Циглане, разумете, био је радник Циглане и онда је приликом силе, нема стражара, убачен као стражар, али је радник Циглане, значи није избеглица, није било избеглица радника, али он је био радник и рекао ми је, ја сам упалио кола и стижем тамо. Када сам ја стигао, полиција се враћа и баш је био Мринко ћелави, него неће он да призна, али небитно, овај начелник СУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то Маринко Василић?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, ваљда, Маринко, други ја не знам ко је био други онако без косе, нико није имао у СУП-у, дошао и ја стајем, они одлазе, улазим тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај, чекајте, одлази тај начелник СУП-а?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Полиција одлази, они су већ били на увиђају и одлазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико их је било, да ли сте видели?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Било је, ја мислим троје, двоје или троје у колима, сигурно, полицијским колима, у «Кец»-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И одлазе?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, одлазе ка Зворнику, ја улазим унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чиме Ви долазите?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја долазим црвеним «Кецом», тада сам возио неког црвеног «Кеца»:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви и овај човек?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не, неко је њега довезао, а ја сам дошао испред, журио, рекох, дођи ти, ко те довезао, он рече, не знам, па рекох, дођи ти, ја журимо и отишао сам сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви долазите.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја долазим црвеним «Кецом», тада сам возио неког црвени «Кец».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви и овај човек?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не, он је њега довезао, а сад, он, ја сам дошао испред, журио, реко дођи ти, ко те довезо, он рече не знам ко, реко дођи ти ја журимо, и отишо сам сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви долазите?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја долазим тамо, видим на оном асфалту, бетону, асфалт је уствари био, опрана крв, нема крви, него кажемо где је убиство, где је тај човек, каже па однели су га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, има крви или нема?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Нема, опрале су. Ваљда су жене оне опрале, ко је опро ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате да је била крв, ако је опрано?
Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па видим вода, разумете, ја кажем где је убијен тај човек, каже опрали смо, каже, ево видим воду, разумете.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је то место где сте видели?
Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Испред, како да вам кажем, биле су две просторије где су они затворени, па мало овамо где су канцеларије директорске, само што се, у продужетку, али су те канцеларије директорске и управе улаз са друге стране разумете, није са ове стране.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ал можете то да нам нацртате где они спавају и где су канцеларије и где је била крв.
Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па може.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел није проблем?
Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Није проблем.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нам лепо означите где је шта и где су затвореници, а где је било то где је опрана вода, где је опрана та флека.
Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја нисам неки цртач али.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте цртач? Како кад сте фотограф, како нисте цртач?
Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па добро фотограф, то је са апаратом. Ево укратко мало, само да Вам објасним.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде, само чекајте, чекајте. Да видим како сте то нацртали. Не ради. Ево овај.
Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ево овде је рецимо Зворник са ове стране, ово је пут. Овде је мост негде. С путем се улази у Циглану.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи овамо је Зворник.
Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овамо је Бијељина.
Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Циглана је с десне стране.
Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ово је тај део.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Овде је улаз, овде је стражара један и ту има две – три канцеларије, ту је имала Станка шефица продаје канцеларију, до стражара.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се уђе?
Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Кад се одма улази.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха.
Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: У склопу тај део имао је три – четири.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то приземне зграде?
Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Приземне зграде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где седи Светлана, ваша?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па Светлана је овамо од дирекције овде, видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Директор.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Овде је празан простор, разумете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: И ту се некад истоварала сва роба. Овде је имала са ове стране једина канцеларија која је имала, то је имала Стева Радића нека сестра коју је примио директор, приправница, ту, задња канцеларија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су сад ови?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Овде су прве две, улаз, ту су биле две просторије у коме су били заробљеници Муслимани, ове две прве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова и?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ова, до ње, једна до две. А овде су били празне просторије. Нешто, имала је нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ту су њихове.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ту су њихове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где они спавају и бораве.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: А овуда пут се пролази. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису на «Г», него једна поред друге?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не, не. Овако нормално, како да кажем у квадрату, у правоугаоник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Овде је улаз и пролаз. С ове стране се пролази и ту, отуд је улаз за код директора канцеларије, уђе се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отпозади?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да. Има овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је овде улаз за ове?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Овде је, овде је улаз са ове стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи овде.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Код пута, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи овде је улаз, а овде се улази код директора.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Код директора. Да. Имало је ту четири – пет канцеларија и три – четири директора, три Милана су била, сваки се зове Милан. Директор производње, директор продаје, обадва се зову Милана и Мишо директор Циглане. А овамо је велики погон производње и овамо је неки магацин исто велики, са, овај део. Значи овуде је слободан пролаз, могло се. Овамо је стражара 2., овамо стражара 3.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад где је била та крв кад Ви долазите?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Овде негде на крају, овде видите, овамо је сад летина како да кажем празан простор, ливада, летина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Овај део ту између, овуде, и овамо даље вамо, ето, и овде исто тако. То је негде овде на крају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те зграде, приземне.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Рецимо до иза канцеларије ове приправнице, не знам како се зове Стеве Радића сестра што је радила ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи није близу овде где су ови.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не, не. Они су ваљда одавде изведени и ту је био крв. Ја кажем где је убијен. Он ми каже ево ту је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па напишите овде крв или како већ, мрља, или шта.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Како год оћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не знам, да некако означимо да би то могли да видимо на тој скици.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То је ту било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Констатује се да је сведок нацртао скицу Циглане и означио две канцеларије у којима су боравили затворени Муслимани у приземној згради после зграде која је била стражара и која се налазила одмах од улаза десно као и да је ознаком «Крв» означио место где је било трагова воде и где су му жене рекле да су опрале крв и да је то место на крају зграде у којој су биле на почетку канцеларије у којима су били смештени затворени муслимански цивили.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па нису они цивили, они су били заробљеници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заробљеници. Добро. И ајмо сад даље да видимо шта ви, значи ви сад долазите својим црвеним «Југом» ту.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: «Кец».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Кецом» то је већ вече, јел?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Двадесет часова негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога ту затичете од особља, од људи?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па видим пар жена ту што раде као куварице, сад не знам ни једна како се зове и тог стражара и још једну ко из производње, пар њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онај што је повређен.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је он повређен у односу на?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па после, сутра вече, ту ноћ је он повређен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да. А чим се ту, тај дан убиен тај, ту ноћ су четворица побегли и њега су клепили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након убиства?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, клепили по глави и отели му пушку и побегли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истог тог стражара?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Истог, баш тог стражара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четворица побегла, а претходно су њега ударили по глави.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па не знам чиме. Он је у производњи чувао тамо, они га ударе, дал блоком, дал чим, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ови што су радили трећу смену јел?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да се вратимо, значи Ви долазите и?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Кажу ми ту је убиен. Ја кажем где је леш? Каже однели су га. Ја леш уопште нисам видео. Дал је убиен, дал је заклан, дал је, не знам шта, само кажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел кажу јел убијен или заклан или је из пушке?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па неко каже заклан, неко убиен, ја нисам видео. Не могу да кажем ни једно ни друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко га је однео шта кажу?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ни то нисам, ја кажем ко, нисам ни питао верујте. Каже однели су, ја сам мислио да га је однела милиција, јел сам видео милиција у том тренутку, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел имала нека кола за?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па нисам видео ништа, да Вам кажем искрено стварно не знам. Немам потребе ни да лажем нити ми иде у цеп нити из цепа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро. Ви као шеф обезбеђења шта сад ту, јел спроводите неке истражне радње?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па направим записник и о томе шта се десило и ујутру кажем директору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте нешто написали?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Јесам, написао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте, јел се сећате?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Дана тог и тог десило се убиство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел имате то тако нешто?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па где ми је, то је остало у Циглани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте писали и датум и све?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па нормално, све. Дана тог и тог у толко и толко часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме сте предали тај?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Директору Миши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То писмено?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта он каже?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па има у тој, извините, да Вас не, да Вас прекинем, има књига она дежурства разумете, ту се пише сваки дан кад ко дежура као ови стражари, данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Добро и Ви дајете Миши.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: И ту је записано у тој књиги.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је убијен један човек ту.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Име и презиме његово сам записао, сад се не сећам да се, да се тако зове јер су ми рекли ти Муслимани, ја не знам ни једног како се зове разумете. Записо сам тог и тог убио тај тај. И написао сам долазила је милиција на увиђај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На увиђај.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: И питао сам чак оне стражаре како се зове тај, чак сам и записао милиционера који су долазили, мислим они су ми рекли имена, али ја не знам да ли је то то. Вероватно је то то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли утврдили ко је од стражара био ту када је човек убијен?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па тај што кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само један?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Само један је он, дању не треба стражар само један на кецу стоји разумете, али увече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где је он стајао, овде на кецу?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: На кецу на улазу. И он одатле, то је десет метара од стражаре, преко пута само те две канцеларије где они стоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па колко сте имали под собом тих стражара?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па имао сам седам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не можете имена да се сетите?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па ни једног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ударили га ови ноћу и Ви не можете да се сетите, како?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па не могу, да ја могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не чује се то кад. И добро, шта сад Ви утврђујете даље као шеф обезбеђења, значи био је увиђај, пишете то Миши извештај, да ли утврђујете ко је то урадио, да ли обављате разговор са тим затвореницима које чувате дању?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ништа, пито сам што га је, питао сам пар, ја не знам кога сам од њих, питао сам шта је било, који је повод разумете. Ништа, дошао је био је у припитом стању. Ским је био? Каже сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ко, ко?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па ови, ови стражара што сам пито. Ским је био реко, с којим је дошо, јел с неким, каже био је сам, пијан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: И што је, каже био је пијан. Реко што ниси, јел си имао пушку, почео сам да се дерем на стражара, јел си имао пушку? Па имао сам, да убиће и мене, заклаће ме, значи плашио се човек, старији човек има 60 – 70 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био сам, ко је дошао?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па тај стражар разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Ко каже ко је дошо сам?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па «Пуфта».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Пуфта»?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јанковић Дарко?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су Вам рекли како је дошао, шта је имао од оружја?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, шта, он је имао пиштољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оруђа, јел имао неко хладно?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па не знам шта је имао, нисам ни питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао неки нож, нешто?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па нож. Он без ножа не иде нигде. Нож му стоји око, за појасом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су Вам још рекли стражари, то јест овај један јел?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па ништа, убио је човека каже и отишо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел тај стражар рекао да је видео то?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ваљда је видео чим је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте обавили разговор са овим затвореницима.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па јесам. И њих сам питао шта је било. Ушао је пијан и почео је све каже да малтретира, извео је њега. Што га је извео, каже што је имао неки месец тетовиран, шта је имао, нешто је имао тетовирано на руци. А њега је он, ваљда, да ли га је имао на зуб, откуд зна, не знам шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог што га је после и убио?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чиме је дошао, јел дошао пешке или колима?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Е то не знам, стварно, само знам да је био бели «Кец» кад сам га нашао у Малом Зворнику испред кафане ја сам био, тог тренутка да сам га нашао одма свашта би било, него сам га нашао после тек око пола десет – десет, не знам ни ја колко сати увече, кад сам се већ био разљутио. Да сам га у том тренутку нашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте се брзо разљутили кад сте чули да је убијен човек? За сат времена?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па тог тренутка разумете и у тренутку кад сам ви, тамо дошао, убивен, ово, оно, после размишљаш, јуриш, прође мало, човек се охлади разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, значи Ви ту, то што сте сазнали сазнали?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Тражио сам да видим где је, јурио свуд по кафанама разумете, по Зворнику Великом, Малом, ишо чак до Козлука у неку, где држе три сестре кафану и већином, знам да тамо прича се да тамо пију због те три сестре разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте га нашли?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ишо сам тамо да га тражим, каже био је тај пијан, каже отишо је. Био сам преко пута Дома Челопек и у тој кафани, ко је држо не знам, и ту каже био је и отишо. Он свугде је пио и напио се. И онда де је, обиђем цео Зворник нема га. Онда одем у Мали Зворник редом и случајно видим, мислим није битно, свратим од кафане до кафане и видим белог «Кеца», знам да је тај тог «Кеца» возио, не зна који су двоје били, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Белог «Кеца»?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чије таблице?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Нису ни имале, него он је ставио оно «Војска», не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И њега нађете?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да. Он спава за столом, пије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кафани?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: У кафани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са ким?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте нешто причали са њим?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па ништа. У кафани је имао телефон, звао сам Краљево дваест пут да би нашо кога, шта да радим са њим, и некако сам дознао, знам Јанковић, Јанковић, Јанковић, Јанковић и добијем име и презиме родитеља, јави му се отац или мајка, представим се ко сам и кажем Ваш син то и то. Отац му је војно лице, шта је по чину не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се јави, отац или мајка?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ваљда оба двоје. Било је већ можда пола једанаест, не знам ни ја. Шта да радим са њим реко, овде оће да га ухапсе и да га убију. Он моли човек дај убаци га у неки камион, ја ћу да га чекам у Прељини. И случајно тај неки камионџија ваљда био ил чуо, шта је било, каже ја идем за Београд. Реко може да повезеш овога, каже могу. И онако пијаног ја и тај камионџија убацимо у камион и он оде за Краљево и јавимо оцу број камиона да га чека у Прељину код Чачка разумете, тај, ако иде за Београд не иде ка Краљеву. Краљево се враћа овамо десно, а он иде право. Да ли га, да ли га је чеко отац и шта даље не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он оде?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте ту били кад га је тај у камион убацио?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Заједно, помого том човеку. Не можемо да га убацимо има 110 -120 кила. Пијано. Ја га питам нешто, а он не зна ништа, ко да је дрогиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да кажете колко дана још сте Ви радили на Циглани после тога?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Још пар дана и ја сам отишо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још пар дана. Јесте ли тих дана виђали Сашу и Саву?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Тих дана нисам. Не могу да се сетим, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли их виђали уошште?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па можда сам их виђао у пролазу али на Циглани не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Оно што сте мало пре причали да вам је жена рекла да раде, јел то било у том периоду?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Највероватније то у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се ово убиство десило?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да. Јер ја нисам ни знао да он ради и шта је, питао сам одакле сад он ту, шта је, каже Светлана па Мишо га

примио да ти не знаш. Она зна да ја с њим не говорим разумете и зато је каже радио од пола десет. Да ли је он ту радио тада или не ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не причамо за Саву и Сашу. Кажете у том периоду кад сте њих виђали ту.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: За њих не знам да ли су радили, јер ја не знам, немам информацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, кад сте их виђали ту, кажете у том периоду је било убиство.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко поменуо да су они били са «Пуфтом» од ових Муслимана?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не, не. Ја сам баш пито ко је био, каже сам је дошао пијан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сам је дошао. А од ових Муслимана? Јел сте с њима нешто?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па причао сам с њима да ли је неко, и питао сам баш и њих ко је био, каже сам је дошао пијан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да је те вечери још неко повређен? Овде у оптужници каже да је тешко телесно повређен још један, овај, коме је нека тетоважа скинута?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Он кад је дошо он је ударио више њих разумете, није само њега. Па је после тога извео и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ножем одсечена тетоважа са руке једном?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па ја не знам, нисам био ту госпођо. Ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, јел су причали, па знам да нисте.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па ја сам пито те људе шта је било, каже дошо је пијан, млатарао редом разумете. Значи он је ударио кога је стигло прво и онда после тога извео и то урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не. Овде је друкчије, имамо исказе тих оштећених, ове који су предложени да се саслушавају.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па могуће да је тако. Ја стварно не знам, нисам био ту. Ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи о томе не знате?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не знам ништа. О томе знам то што су ми они рекли, дошо је пијан, ударио је редом, извео, ударио је редом, могуће да је закачио и тога другог, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? Да ли сте у то време Ви се дружили са овим Сашом и Савом?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па нисам се дружио, ја сам живео са супругом као да сам у браку и ако их видим здраво, живео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте живели?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Становао сам на седмом спрату преко пута обданишта у згради од жене Српкиње којој су више пута обивали стан. Она живи овде у Београду, не знам да ли је жива. Била је старија жена тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у граду Зворнику?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се ту уселили?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па то нам је средила, како да кажем, нека ту жена, не знам ни ја, мислим да је преко те Ане Стевић која није дошла да, овога Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било после у овом другом Вашем наврату боравка у Зворнику? После.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, да, у другом наврату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте били у граду?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је ту живео?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Живела је једна жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не, него Ви кад сте се уселили?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Није имао нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви и супруга?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да. Није имао нико, него слушајте, ми смо били код те Ане Стевове жене пријатељице, и она каже има једна жена, каже, овде живела али је побегла за Београд код ћерке. Кад је побегла, каже још кад су Муслимани држали Зворник она је побегла. Нема никог само ћерку у Београду. Каже овде јој обивају стан нон-стоп. Да ли би ви хтели да живите у стану и уједно да чувате ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Тако сам ја ушао и заменио комплетну, врата су била разваљена више пута и ту су јој покрали телевизор и видео, све су јој украли тој жени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је некада са Вама живео и «Пуфта»?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Сам не. Никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У стану?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па како кад не говорим с њим човече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам па после ћу Вам рећи зашто Вас питам.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Само изволте!

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је некада код Вас долазио у тај стан Савић Горан?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: У стану? Ја не могу да се сетим. Можда је долазио, али ја не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли виђали «Пуфту» са Савом или Сашом у друштву?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Шта да Вам кажем, ја како сам чуо да су они кумови, сад дал су, они нису били кумови, сад су ваљда кумови. А дал су, ваљда су се дружили сигурно, они су заједно дошли из Краљева, ваљда су се дружили, али приликом тог убиства они нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Да ли сте виђали њих двојицу, Саву и «Пуфту» заједно? Рекли сте у истрази да су били кумови.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, па јел су се дружили, јел сте их виђали?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па они су заједно дошли вероватно су се дружили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Савић Горан да никад није био на Циглани, уопште. Не да није учинио ово дело на Циглани пљачке што му се ставља на терет са Вама и са Кораћем и ово убиство, учешће у убиству, него он каже да у животу никад, само је пролазио поред те Циглане и то каже оно у мају кад је био, а никад каже није овај, никад није био на Циглани.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја колко знам није радио, а да ли је био ангажован, да ли је ишо на те, на те туре, не знам. Ја га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма да ли је био на Циглани? Каже никад није био на Циглани, Ви рекосте виђали сте га ту?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Долазио, пролазио. Да ли је улазио унутра, и, вероватно јесте, али не могу да се сетим, а да је радио није радио, што значи да није ни ишо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чекајте! Мало пре рекосте Ваша жена Вам каже изгледа да их Миша.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Она ми каже за «Пуфту, молим Вас! Нисмо се разумели. Она ми каже за «Пуфту».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не за «Пуфту», ма какав «Пуфта»! Ја Вас питам за њих двојицу, шта причате сад, па немојте баш толико, нисам луда. Мало пре Вас питам за Саву и Сашу, кажете Миша ми каже изгледа да их је запослио, око пола десет дођу они, можда сам ја ишао с њима да ми праве друштво. Сад причате о «Пуфти». Ја Вас за «Пуфту» не питам.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја не знам. Искрено да Вам кажем, били су ту, да ли су радили или не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи није тачно ово што он каже да нису били на Циглани?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па можда су долазили овако разумете, али нису радили. То хоћу да Вам кажем, а сигурно да су долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сигурно да су долазили?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље Савић Горан каже везано за то да он уопште значи не само да никад није био на Циглани, већ да је после 16. маја када је напустио заједно са Вама, са Кораћем, са Сашом Зворник, само једном приликом за Петровдан! Јел Ви знате кад је Петровдан?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не знам тачно датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јулу месецу.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: У јулу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јулу месецу, да, 12. јула он не зна, али каже да је за Петровдан, то каже и оптужени Саша, њих двојица каже да су заједно дошли само тада и били два дана, у врх главе три дана, у Зворнику и Савић прича да је тада мајка Јанковић Дарка звала уплахирана њих док су били у Краљеву и да су онда они из Краљева дошли по «Пуфту» да га врате кући и Савић каже да је том приликом био код Вас у стану, да је била Ваша супруга Светлана.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Није код мене био у стану сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте га Ви задржавали на вечери сачекајте, да је ту дошао и Кораћ, да су онда, да је онда ту мало и одспавао, да је ту био, да је «Пуфта» био с вама у стану, да је «Пуфта» покупио ствар и отишао одатле, да су га они ставили на аутобус и вратили га за Краљево?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не, код мене није долазио уопште «Пуфта», ја са њим нисам био у добрим односима, а чули сте и «Ћелета» два пута Вам је овде реко у мојем поступку да је «Вешто», он и «Пиварски».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чекајте молим Вас да, ја Вам.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предочавам изјаву оптуженог.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да је био код Вас у стану.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Могуће да је он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да врати Јанковића кући.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: А «Пуфта» није био. «Пуфта» је отишо тад, чим је то, десило се то убиство, од те вечери он више није долазио у Зворник. Е ја сам можда, можда се он после поново вратио, ја не знам, то сад чујем први пут. Јер ја сам отишо око 01. јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел била таква нека ситуација? Можда неком приликом, ја не кажем да је то том приликом?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не. Таква ситуација није била. «Пуфта» није био. Можда су они били, ја не могу да се сетим, да су они били на вечери код мене, а «Пуфта» не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Пуфта» не?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не. Није уопште био у стану?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ма код мене никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нити су његове ствари биле код Вас?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ма не бре, какве ствари! То није тачно! Јел «Пуфта» није ни смео да дође, јел би га ухапсили зато што је то урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже сведок Јовић Милорад да сте Ви довели Сашу после овог кад је «Пуфта» убио човека да би имао неко да Вас наследи ту на послу?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тачно?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он каже да је Сава дошао са још једним, сам је тражио ту посао и да их је он запослио на два – три дана, јел тако?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па видиш, он је крио и од мене да је запослио и «Пуфту», то нисам знао до овде, док није дошао да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прича Савић да сте Ви ту у стану дуго причали, да сте му рекли да радите, свашта зна. Оно што сте и Ви причали, да радите у обезбеђењу на Циглани, да ту ради и «Нишки», да возите неки материјал, да имате неки посао са Мишом Јовићем и тако даље?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја сам ту радио као шеф Циглане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Могуће да смо причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам сад.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То уопште не оспоравам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Е кад је то било? Кад сте то причали?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па не могу да се сетим госпођо, стварно не могу да се сетим! Могуће да је то тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте му причали да радите ту, да.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Вероватно, причао сам му истину, ништа га нисам лагао, радио сам ту, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Савић по повратку у Краљево «Торо» је имао доста новца, донео је прилично ствари из Босне и тако даље?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То реко Савић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, у својој одбрани је рекао.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То лаже. Могу да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи да он ту нешто. Од кога је он могао такве информације да добије?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То лаже могу да Вам кажем у очи одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Ви знате да је он неке ствари доносио? Ви сте тако нешто помињали у Вашем исказу као сведоци, као сведок, Ви лично.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Вама сад говорим, оно што сте Ви причали као сведок код истражног судије у јануару месецу, кажите за Савић Горана, шта можете да кажете?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: За њега не знам. Први пут уопште, мислим, да је некад нешто дотеро. За Сашу знам да му је, то сам чуо овде, нисам ни знао да му је Мишо директор дао камион блокова, шта је онда дотеро, ја не знам, са Циглане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за Саву?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: За Саву не знам ништа. Једино знам кад смо се вратили 19. маја да су сви они донели по телевизор и видео, то им је Влада одобрио, једини ја нисам хтео да узмем ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме је одобрио Влада?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Свима њима. И мени, и рецимо овима из Зрењанина, из Борова, сви су однели телевизор и видео кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По један видео и један телевизор?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То је било 19. маја, кад смо се враћали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У мају?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Причамо за јуни и за ово са Циглане коришћење ових затвореника.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Значи ни тада нисам видео ни телевизор, ни видео, они су ми давали, ја нисам тео да узмем. Ево су они ту може да потврде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није нам то предмет оптужнице.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Телевизори из маја нису. Вероватно је ту било много телевизора и у мају и пре маја и после маја.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Знам. Него хоћу да Вам кажем да је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наш је предмет ови на Циглани, људи који су ишли који су сведочили пред судом да су ишли и да су из кућа товарили ствари и тако даље. Кажете ево, кад је било убиство.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете тад је било фабричко обезбеђење, тада нису радили ни Сава ни «Пуфта», касније их је директор ангажовао кад сам ја рекао да идем.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па да, могуће да их је касније ангажовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он их је касније, што сам и овде сазнао.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па тако, могуће да касније, ја тада, нису радили, ја о томе и причам цело време. Јер после кад сам ја отишао дал је он ангажовао њих, знам да је Лозничане ангажовао «Сарму» и да је «Сарма» био два дана, ишо са мном да види шта ја радим, да види шта да ради, његова је, он је после запослио у екипу «Сарму».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете исто на питање тужиоца у истрази да ли Вам неко реферише шта се дешава у поподневној смени кажете увек ујутру реферишу стражари и кажете на питање да ли се сећате да ли вам је стражар неки реферисао да су долазили у поподневној смени, кажете више пута су долазили «Репић», «Бели Орлови», Капетан Драган, узимао неке моје људе, неке доводио, па пита тужилац да ли су Вам помињали да су долазили Саво или Саша, кажете јесу, тражили су, долазио је овај да узме, утоваре, ово нешто за њих да пребаце за своју кућу неке ствари, па кажете да ли су спомињали «Пуфту», а Ви кажете јесу, знали су сви зато што су они пар пута долазили код мене, мада ја с «Пуфтом» нисам био у добрим односима, онда би дошао Саво нешто треба, Саво ми каже дај молим те, онда уђу заједно разумете се, они су кумови, нису се одвајали?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па могуће, тако је и било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су то Сава и «Пуфта»?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад Вам је Сава тражио и шта, дај молим те? На шта то мисли?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ми јасно ово у истрази како?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Тражили су да се превезе нешто обично, шта је, разумете, сад не могу да се сетим конкретно шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем. Молим?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Разумете Ви добро. Не могу тачно да се сетим шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не могу ја из тога што Ви наговештавате да утврђујем! Суд овде треба да утврди да ли сте Ви нешто рекли или не, а то кад кажете «разумете» ја не знам шта треба да разумем? Ја Вас питам шта сте мислили кад сте рекли ово «Дође Сава каже дај молим те, онда уђу заједно разумете, они су кумови», на шта сте мислили кад сте ову недовршену реченицу рекли у истрази, то Вас питам?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ево навешћу конкретно «Зокс» кад је то узимао требао да пребаци ствари из куће у кућу, оно тамо, он је узео Муслимане и пребацио. Пито тамо јел може, ја кажем може, и нек их одведе и одведе да му помогну, то кад се оно из куће у кућу. Тако је и рецимо могуће и за Саву исто могу да узем, можеш, ето то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је питао Сава и кад?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па не могу сад тачно конкретно да се сетим чега разумете, али било је тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је то било, где он дође па Вас пита?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па на Циглани где може да дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Циглану дође?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас као шефа или шта?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, дал можеш да одобриш камион да ми се пребаци нешто, рецимо то ил то, дајем пример, ал не могу сад тачно да се сетим шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то пример дајете напамет или је то било стварно?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То је било стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, да ли се сећате шта му је то требало и јесте видели шта је довезао?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел узимао раднике?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: И то не могу да се сетим. Могуће, највероватније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сам возио камион?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Највероватније. Па није возио, шофер увек иде с камионом, државни, који вози ту као шофер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па колико је то пута било?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Можда једном, можда двапут, али не верујем, не могу да се сетим, давно је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте нешто помињали да је Сава ту много узимао, сад кажете можда је

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја помињао? Не могу да се сетим да сам ја то помињао да је Сава имао возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се, добро.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја мислим да нисам помињао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте некада са Савом ушли на Економију да испитујете неке затворенике?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Једном приликом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе сте исто сведочили.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Једном приликом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто овде у оптужници се ставља на терет Савић Горану да је са Вама лично једном приликом ушао на Економију па да нама Ви кажете шта је то било, нешто сте у истрази говорили мало онако штуро, изволте!

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па то је било после Аниног ручка, вечере, шта је било, не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било, после?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: После тог ручка које је спремила Ана, не знам да ли је то ручак или вечера, били су ту сви и онда се она жалила да је неки «Бубица».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, па чекајте! Не знају то људи, Ви сад из контекста извлачите, испричајте нам мало то, какав ручак, код кога и ко је био на ручку? Јел био неко од оптужених или не?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То је било у мају, 12. тачније, сад ја то повезујем зато што је по изјави оне Јасне Буљубашић да су они дошли 11. из Немачке, значи 12. је он био ухапшен «Бубица» или 11., кад је ухапшен тачно, по томе повезујем. Били смо на ручку код Ане Стевић јер смо становали преко пута ње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ми?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја, Сава, «Зокс, «Нишки», «Пиварски», «Челе», супруга моја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Сава, на њега мислите?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, ту смо били, то је било да ли ручак или вечера не знам, и тад се Ана пожалила на тог «Бубицу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ана је ко?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Стевић, жена, мештанка одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви били сте код ње на тој вечери?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ми смо становали преко пута ње, значи 10 метара од њене зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: И она нас је позвала на супу, једемо стално суву храну, дођите на супу и неки ручак је спремила, сад шта је спремила небитно. Ручали смо, седели мало, причали нешто, прича, прича она, био каже неки «Бубица» овде, она је почела ту тему, страх и

трепет док су Муслимани држали Зворник, шта није радио, кабадахија, нас жене само јурио, каже, по граду посебно које су биле лепше жене, шта им није радио, ја не знам ни ко је тај «Бубица», и онда је испричала да је то у неком реду за хлеб ухватио за груди, шта ја знам, откинуо брусхалтер, то сам дао у изјави, и неко је од ових рекао, каже «Бубица» је на Економији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ових, којих?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па «Зокс», Саво или «Пуфта», неко од њих троје, јел не може, или можда чак «Нишки», «Пиварски», не знам ја, неко од њих разумете, реко на Економији. Ја нисам никад био, први пут сам тада отишао на Економију, а не како ми стоји тамо, први пут, и доста је сведока рекло почиње каже када је мајор «Торо» дошао на Економију да испитује «Бубицу» то је значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо сад.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Нећемо, нећемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жалићете се на пресуду.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па Ви ме враћате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојмо сад да причамо о томе.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ви ме враћате на то. Ја кажем како је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас враћам конкретно јер се човеку ставља на терет рекла сам Вам нека радња с Вама, да видимо шта се то десило и која је била улога Ваша а која њих?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Неко је од њих реко на Економији. Ја не знам ни где је та Економија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: И први пут каже идемо на Економији тамо је «Бубица». Дал смо отишли тог истог трена или тог дана или сутрадан, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је отишао?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Били смо ја и Саво, сви смо били. Свих пет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И «Зокс»?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: И «Зокс» мислим да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И «Пуфта»?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Мислим да је био и «Пуфта».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И «Нишки»?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па били смо тамо, ја сам ишамарао «Бубицу», мислим да га је и Саво ошинуо шамаром.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте нисмо још стигли тамо. А како знате ко води тамо, где?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па ишо сам за њима брате, за њима, или са њима, а сад не могу да се сетим ја у детаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците не сећате се, али ја ћу Вас питати, па Ви реците.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Добро, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме идете, пешке, колима, где је то?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Колима, брате, колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате појма где је то, како идете, значи они воде?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Колима, да

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како изгледате, како сте наоружани, како сте обучени, да ли сте униформисани?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: У униформу обучен и наоружан, не могу да се сетим, имали смо сигурно кратке цеви, јер нисмо носили дуге цеви кроз град никада, само када идемо у борбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте значи имали пиштољ?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: 7,65.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 7,65?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: 7,65.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта је имао Сава?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Мислим «тетејца» да је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиштољ?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И униформе оне шарене?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Шарене, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали Ви бели опасач?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је неко то рекао да урадите или сте Ви самоиницијативно то урадили?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, мислим да је био и Пиварски са нама и Нишки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, да ли су рекли они?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Идемо, каже, да видимо тог «Бубицу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај, тај «Бубица»?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сазнали како се он зове или само надимак?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја никада нисам ни знао како се зове, само надимак «Бубица».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада Ви идете и?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Стижемо тамо и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то ноћ, дан?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Дан је био, негде у поподневним часовима, не знам ни ја, не могу да се сетим тачно. Испитујем га то шта је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, па нисмо још ушли, полако.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па не журим нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Долазите, где, шта је то, какав је то објекат, шта је то?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, просторијица, нека, у некој ливади, како да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то нешто попут овога што сте нацртали, да ли је то близу тога, Циглане удаљено?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, не знам стварно, тада сам дошао, увучено је мало, како да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је исто у Каракају?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Исто, па близу Дома Челопек, ја мислим или близу пута, не знам тачно, не могу сада ја, ја сам само тада ушао, никада више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то неке приземне просторије?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Приземна просторија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Близу пута или даље од пута?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Мало даље од пута, није много далеко, али од пута онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једна соба, две собе, како изгледа то?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, верујте ми да је била, ту где су они били притворени, једна просторија, мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика је та просторија?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, не бих рекао, двадесетак квадрата, онако по мојој процени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко чува те просторије?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Били су стражари, полиција их је чувала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиција?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да је полиција?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, униформа полицијска овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако плаве?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, само ратна униформа, не ова, разумете шта је ратна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти наоружани људи?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, хвала богу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико их је било?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, не могу тачно, било је двоје, троје, можда и више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада Ви долазите, вас петорица колима и?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ништа, тражимо тог «Бубицу». Они нам отворе, није ни било закључано тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли питају, извините, ко сте ви, шта ви хоћете, то су људи које ми чувамо или не?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Тада нису смели да питају ништа када виде нас у нашим униформама. Не само они, него нико у Зворнику, ми смо била специјална јединица, имали смо «Специјална полиција» овде, «Кобре».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је писало?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: «Кобре».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Кобре»?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Специјална милиција Српске Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је писало «Кобре»?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, имала је знак «Кобре», разумете. Када виде нас, нема шта да пита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви толико били опасни?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, нисмо били опасни, али били смо на цени, ратници добри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али какве везе, ви сте ратници, али ово није борба, ово су људи затворени у неком затвору, колико ја схватам?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Ви имате сада са тим затвореницима? Да ли питају ови, зашто долазите, то Вас питам, или је то уобичајено да тако долазе људи код тих затвореника?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, имали смо некада и од Марка наређење лично да се испитују, не само ту, него свуда. Он да Пиварском, Пиварски нама наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, када сам Вам причао, у вези оружја да се одузму пушке, када смо имали списак, идите тај и тај списак, у Дом Челопек, рецимо, ти и ти људи имају оружје. По списку ја одем тамо, прозовем, они се или јаве или се не јаве и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: И изведем их и саслушавам, дајте оружје и тако. «Бубицу» сам саслушавао – што си нападао жену, прво сам га питао, ако кажеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ушли свих петорица у ту собу?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте видели у соби, како је то изгледало и колико је ту било људи?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, било је двадесетак људи, можда и више, двадесет, можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У соби од двадесет квадрага?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имају неки намештај, неки кревет?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта раде у тој соби?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Неки су стајали, неки су седели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је доле?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не могу да се сетим, мислим да је бетон, али не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бетон?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Можда је имало нешто, али не могу да се сетим, давно је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неко осветљење?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па ваљда има. Стварно не могу да се сетим, нисам загледао, нисам ја истражни судија да морам све да загледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви улазите и?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Тражим «Бубицу» тога, ја лично први. И онда се он јави, он је човек лепо обучен, имао је пар, чини ми се, не могу да се сетим, био је много лепше обучен од осталих, разумете ме. Али мислим да је имао пар модрица, али немојте ме држати за, давно је прошло. И онда када сам то видео, нисам хтео ништа, само сам га питао – ако ми кажеш поштено, нећу ти ништа. Какав си са Србима, у каквим си односима – добар сам, возим директора, неког тамо је рекао, набројао не знам како се зове, зовите њега, питајте. Нас то не занима, ја га питам, шта си имао са женама. То сам га лепо питао. Он, па ништа, па оно. Ја му онда кажем, хоћеш да доведем жену којој си, онда је он ућутао. Види се да је, да сам га убоо, тачно где треба. Кажи ми шта си радио, ништа, онда сам му ја ошинуо један, два шамара, не знам, ошинуо сам му два, три шамара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је падао на земљу?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ма, јок, бре, од шамара не може да падне. Био је крупан, лепо висок, моје висине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам какви су Ваши шамари, питам. Није падао, добро. Да ли сте га ударили можда ногом?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два, три шамара?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта ради Сава, шта раде други за то време?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, били су ту околу, ја сам онда после извео једног у маскирној униформи. Питао сам ко је био на граду Кули, јавио се неки, јер ту су били затворени, нису ту били цивили, ту су све били затворени који су се борили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се и тај «Бубица» борио?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Њега су затворили као екстрема, како ја знам, као да је хтео да убије Јефту, после сам сазнао да је хтео да убије директора Јефту и да је снабдевао све Муслимане оружјем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Директора Јефту?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, тог Јефтића, Јефту, како се зове, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Директор чега је он био?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: «Глинице» ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро, у том тренутку, да ли је он био у цивилилу или у униформи, тај «Бубица»?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Био је у цивилилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви га ударите и онда кога даље прозивате, тог са Кула града?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да. Питам ко је био на борбама на Кули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био у борбама?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, јави се један, био је у униформи, били су доста њих у униформама. И изведем једног напоље и тако, саслушавао га пет, десет минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напољу?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да. Имали су пар, имали су нешто позади, иза, не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и Сава излазио и он напоље са тим са Куле?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, сада не могу да се сетим свега тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте само Ви тада тукли или је још неко од њих некога ударио?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Било је свашта, сада не могу да се сетим ко је ко, да ли је неко некога још тукао. Ја знам за мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а када сте Ви ударили, шта ради Савић?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, не знам шта ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је унутра?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, били су сви унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутра је био? У оптужници стоји да је имао пушку, оштећени помињу да је неки Сава који је дошао са Тором, Ваш надимак је Торо, да ли је тако?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте чули тамо у оном поступку, ми ћемо их поново саслушавати и позивати, да је Сава пушком скинуо ланчић уз речи «ово ти више неће требати», том «Бубици» са врата, то сви памте.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја то нисам видео и рекао сам и у својој одбрани тамо, да сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојмо одбрану, молим Вас, још једном.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: И да сам видео, ја бих то спречио. Ја сам тако рекао и тамо и сада исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да је ударио, да ли би спречили?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не, то не бих спречио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не би спречили, а ово бисте спречили?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули после да неки ланчић нема или нешто?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не, то сам први пут овде чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неко од вас пушку?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја не могу да се сетим стварно, али мислим да смо били без дугих цеви, са кратким цевима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта ради Пиварски, да ли је он унутра, Нишки?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: И он је извео неког исто са Куле, саслушавао, свако је некога извео. Ја не могу да се сетим онако, јер то је давно прошло, неко је некога саслушавао. Тако, сећам се тада том приликом, било је један, двоје мештана, није само нас пет, дошло је нас више и да је том приликом један од тих скинуо неком, каже, ја носим ову СМБ, а ти маскирну, НАТО униформу, рекао му, скидај, скинуо му, дао му ову војну нашу стару, СМБ, а узео његову ону, НАТО, борбену, разумете. Тога се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро, да ли су ту само војници и учесници рата носили униформе у граду, у Зворнику?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, носили су сви униформе. Сада, како се ко снашао, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како онда знате да ово нису цивили, па ето тако исто обукли униформе, као што су Срби, јер ево малочас нам рече сведок Кораћ да су ту сви носили, и деца и одрасли и ови тамо Муслимани, каже и бабе и нене, сви носили униформе, да ли су то онда сви били војници? Како сте Ви разликовали ко су то заробљени?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја их нисам хапсио и не знам, али се причало да су ухапшени са линије, неки се предали са Града Куле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је Ваша претпоставка?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То је моје мишљење, претпоставка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш закључак?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте још неком приликом, ставља им се на терет, ставља се Савићу на терет да је још једном приликом са Вама улазио пре овог догађаја, 05. маја на економију и тукао исто већи број цивила, да је тада био и Кораћ и Пуфта?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја то не знам, знам да за мене лажу сигурно, јер први пут сам дошао, јер су Вам пар њих рекли, почиње све када је мајор Торо дошао први, што значи да сам ја тада први пут дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо сада ценити Вашу одбрану, то сам ја у пресуди урадила, па ћемо то видети, него Вас питам, ево овде баш, описано је тако, а Ви сада кажете, ево овде каже, Савић Горан, Славковић Драган, Кораћ Иван и Пуфта, а Ви сада рекосте, да сте у тој једној ситуацији са њим заједно?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То је било 12., када је «Бубица», а 05.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи још нека таква друга ситуација претходно није била?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: 05. нисам могао да будем исто, јер сам био на сахрани у Краљеву, оно што је Зокс Вам донео, сви смо пет били у Краљеву на сахрани, када је погинуо један момак из Краљева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте били на сахрани?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Погинуо је 02. маја, 05., баш 05. је била сахрана, Јовановић, да ли Горан му име или, знам да се Јовановић презива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли сте у том периоду почетком маја били можда у «Стандарду»?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, прво смо, првих дана смо спавали у дечијем обданишту, после смо прешли у «Стандард».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то био датум?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, не могу тачно да Вам кажем, можда 07., 08., можда, разумете, спавали смо пар, једно недељу дана мислим, моја процена у «Стандарду», можда и десет дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок «У» каже да је био од 04. до 09. у «Стандарду» и да сте Ви тамо долазили у то време?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, ми смо долазили тамо да се хранимо, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, тамо где су затвореници, то где се храните, то је друго. И сведок Кораћ каже да је тамо упознао сведока «Четири», а они су у том периоду били.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: У «Стандарду»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то онда објашњавате, јесте, само су у том периоду били у «Стандарду» и онда 09. прелазе на Економију. Како то објашњавате?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок «У», ја Вам говорим о њему.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја знам ко је сведок «У».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је удаљен «Стандард» од економије?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, шта је удаљен, можда два, три километра, по мојој некој процени, можда више, а можда мање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Каракају, толико има?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, можда и нема, можда, па има богами, ја бих рекао, не знам тачно, не могу да створим представу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како објашњавате, то они кажу од 04. до 09. смо у «Стандарду» затворени, у просторији и ту познају и Вас и Кораћа?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Мене не, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок «У» каже.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Нема везе, можда, мене су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи нисте са Савом, ово је једини пут је ова ситуација коју сте сада описали и то је то?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја све мислим да ћемо да завршимо, не правимо паузу. Боље да направимо ипак паузу. Колегиница гласа за паузу, тужилац без паузе. Да видимо какво је гласање. Ја морам да слушам моје чланове већа.

РЕШЕЊЕ

Одређује се пауза у трајању од двадесет минута.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 1 час и 10 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви можете, ја сам у неколико предочила део одбране Савић Горана, везано за тај боравак код Вас, везано за Јанковића. Да ли је могуће да је била таква нека ситуација, да су њих двојица дошли по Јанковића, Сава и Саша или само Сава код Вас у стан?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То није могуће, јер ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам је причао Савић да је мајка Јанковићева молила да они дођу по њега да га врате, да су га они ставили на аутобус?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То није могуће, јер ја сам 01. јула отишао, сигурно 10. јула то није могуће никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А значи Ви тврдите, Ви сте отишли 01. јула?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико дана пре тога је било убиство?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: За пар дана, значи, четири, пет дана, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тада је отишао Пуфта кући?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се враћао после?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја га нисам, могуће касније када сам ја отишао 01. јула, могуће, али да сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се поново враћа?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, али не верујем, чисто, могуће да се вратио, али да ја не знам, ја не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код кога је онда он могао то да долази по Јанковића?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, могао је да дође где хоће у Зворнику, било је све празно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, он каже код Вас кући био на вечери?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Код мене није могао, ја сам у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ваша супруга и све.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја сам од 01. јула до 10. јула био на мору. Може и Гогић да посведочи, јер је и Гогић био са супругом, у исто време смо били на мору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у истрази сте рекли до 10., нисам схватила да сте Ви баш толико одређени у тим датумима, прецизни.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Небитно то, али је битно то да уопште то није могуће, да се Пуфта вратио код мене, то је најбитније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, да није могуће да је био Савић код Вас, да је ту јео.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Могуће да је био Савић, али Пуфта не, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуфта не?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не у том времену, можда, не у том периоду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви радили у обезбеђењу «Глинице»?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Савић и Ћилерцић?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не знам, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали икакве неке задатке везано за обезбеђење «Глинице»?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не, само једно вече када је била нападнута, тада смо дошли на помоћ, оно када сам давао у одбрани, када је извршена диверзија на «Глиницу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро, овај оптужени.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Али се не сећам датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћилерцић каже да он уопште није имао надимак Саша, него Ћилер и Чики и да је он сам дошао 27. априла у Зворник, да уопште није дошао са неким мајором Веском, нити је дошао, нити је имао обуку гађања са Вама у новембру, нити је он икада био један од бољих стрелаца, напротив и каже да су биле ту још неке четири Саше из Србије и неки Ћирковић Саша из Трстеника, у чети Пиварског и тако даље, да сте Ви то помешали.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја нисам помешао сигурно, Ви можете да проверите према списковима и у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже он, вратио се пухом, војним возилом пухом, 16. маја са Савићем?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Сви смо се вратили, војна полиција нас је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тим пухом?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, сви у једно возило. Довезао нас је лично тај пуковник Мићо Ступар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да никада он није био на Циглани, нити сте га Ви могли видети тамо, да се уопште није дружио ни са Вама, ни са Зоксом, ни са Пуфтом.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па и није са мном се дружио, то што смо се упознали, није, то је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је он био при војној пошти Тузла.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је добио потврду од војне поште Тузла, тог 16. маја. А да ли сте Ви добијали неку потврду 16. маја од било којих војних или цивилних органа власти?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Добили смо од Марка Павловића, ја мислим, да имам ту потврду кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то она потврда што су сви?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Показивали. Како гласи потврда?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, не могу сада стварно да се сетим, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се потврђује том потврдом, садржина?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја сам ту потврду дао у фирми и правдао, разумете, у «Магнохрому».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је та потврда доказивала?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Доказивала да у то време сам био на ратишту у Босни и Херцеговини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не да нисте радили ратне злочине, као што су неки имали? Сећате се, сведок Вуковић Мирослав је показао потврду да није вршио ратни злочин, да је добио такву потврду.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Он је то највероватније извадио, можда, ја то не знам, о томе ништа, како је извадио и шта. Ја нисам ни тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта, печат је био?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Територијалне одбране?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он каже да је добио потврду војне поште Тузла, а не територијалне одбране.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Све је могуће, ја то не тврдим и не знам, о томе ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте Ви били припадник јединице «Пиварски» и у првом и у другом наврату или само у првом?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: У првом, а у другом не, али сам по потреби што сам Вам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А како онда, када сте отишли тог 16. маја, да ли сте вратили наоружање, униформу, све?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, да, униформу нисам ни задужио, униформа је била моја, ја сам Вам рекао да је мени лично донео мајор Веско Цветковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али што се тиче наоружања, враћате?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Само снајперску пушку, пиштољ не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиштољ, шта?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Пиштољ је био мој, само снајпер, дугу цев враћаш, али кратко оружје нисам ни задужио од њих, имао сам своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И вратили сте пушку, значи оно 16.?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада долазите поново.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сада задужујете оружје?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не дужим уопште оружје, него када пођемо на задатак, они понесу снајперску пушку, ја идем, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који они?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, Пиварски или Нишки или ко ме зове, и рецимо Мића Ступар или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви носите?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Носим униформу само и пиштољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате плату при војсци или само код Мише Јовића?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Само код Мише Јовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нигде друго?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не, не. Мене нема нигде, ни у првом на платном списку, видели сте, нема ме уопште на списку, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав сте Ви онда припадник Пиварског у јуну, формални или неформални, шта сте?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Неформални.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неформални?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, ја нисам уопште његов припадник, само долазим на испомоћ када су борбе, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када су борбе, Ви се стављате под нечију команду или онако идете?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Под команду се стављамо брата сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам. Имамо ли нека питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само морате име због транскрипта, јер колегиница када скиса мора да зна.

Адв. РАДОВАН ПАВЛОВИЋ: Да поставим питање сведоку, Славковићу, он је рекао у исказу да су Саша овај и Савић пролазили. Није конкретно рекао где су пролазили. Где су одлазили, каже, пролазили, где су?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, пролазили, долазили, сада, видимо се у пролазу, сада не могу да се сетим, давно је то било.

Адв. РАДОВАН ПАВЛОВИЋ: Не мислим баш конкретно, али значи поред касарне, не поред касарне, него поред Циглане или како?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, да, пролазили су, тако и кроз Зворник и мислим да су спавали једно време у Малом Зворнику, код неких девојака, сада не знам шта је било даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте их виђали да седе ту, па сада да ли обезбеђују да ли не.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где седе када седе на Циглани, где?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Нисам се можда добро изјаснио, како то Ви схватате сада, не могу тачно ни ја да дам дефиницију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте седе, ја немам реч, седети као глагол један потпуно на нашем језику је јасан, зато Вас ја питам где седе.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не могу дати дефиницију, знам више пута су поправљали кола ту, Пиварски, Нишки, па су можда дошли са њима или са неким у Циглану, имали су мајстори ти, од тих Муслимана, аутомеханичари који су сређивали кола и тако. Можда сам их ту видео, рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Можда су и они поправљали кола, не могу да тврдим, давно је било.

Адв. РАДОВАН ПАВЛОВИЋ: Сведок је рекао да су га тражили. Зна ли отприлике, колико су се задржавали ако, значи, тражили су када сте били Ви, односно Ваши стражари, чувари, како хоћете, колико су времена се задржавали, да ли можете да кажете?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, ја стварно не знам, ја дођем ту, питам шта има ново стражаре, они ми реферишу, е тражио те Нишки, тражио те Саво, тражио те, небитно, Саша, сада ја не могу тачно да се сетим да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није небитно, како небитно.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Долазили у пролазу, тражили ме да питају некада и када дођу питају шта има ново, кажу, чујеш ли се са Краљевом, ето тако, јеси ишао кући, ниси, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сведок је рекао да по његовом сазнању нису радили, него је то чуо од Мише Јовића, да је сазнао. Ви не знате, и даље Ви лично нисте знали да они ту раде, да су на неком списку платном или нешто.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја, када сам ја био, ја их нисам видео да раде са мном, са мном нису радили. А да ли их је Миша запослио или примио, ја то стварно не знам, чуо сам од њега овде лично да је он рекао да их је запослио. Ја према томе закључујем да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да Вас питам, у току јуна, да ли су они у некој војној операцији са Вама учествовали у неком задатку?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Верујте, не могу да се сетим, али вероватно да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да, али мислим да је било. Било је више тих ратних операција, задатака, али не могу да се сетим сада да набрајам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу можда ишли у Дрињачу код Кораћа, да ли знате?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Е то не знам, ја на Дрињачи нисам био ниједном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када су то у јуну долазили по Вас Нишки, Пиварски, па Ви кажете, одрадим по неки војни задатак за њих, да ли је онда ту учествовао и Кораћ или не са Вама?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То стварно не могу да се сетим, ја мислим да је, нисам сигуран, не могу рећи јесте и није, јер било је борби, сада, да ли је био или није, не могу, давно је било време прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја претпостављам да Ви имате питања доста за сведока, да ли је тако, ко ће први? Ево, ајде нека буде Савић. Изволите. Оптужени Савић Горан.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ја имам питање за сведока Славковића, пошто он тврди да ја нисам био у стану код њега или није сигуран да сам био. Ја бих га само подсетио, да ли се сећа да смо били ја и да је била Биља тада на вечери, да сам ја остао да ноћим са дотичном девојком у соби. Сада,

можда би га то подсетило да сам био и да сам дошао са жутиим «Кадетом», жуто-црним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жуто-црним неким «Кадетом», «Опел Кадетом».

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја стварно, извињавам се, не могу да се сетим, могуће, али не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Биље се не сећате?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја се сећам две девојке да сте ти и Саша имали и да сте долазили и да сте спавали на једанаестом спрату једну ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, он и?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Он и Саша, биле су две девојке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саша, када кажемо Саша, мислимо Саша Ћилерџић?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја не знам никог другог Сашу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из Новог Сада неког Сашу?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, било је то у почетку, код Пиварског сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а у јуну не?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: А у јуну не, то је било оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Биље се не сећате?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па, ја сада не знам како се зове, биле су две девојке, могуће, ја сада немам појма како се зову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису ваљда две Биље баш да је потрефио, да обе буду Биље?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То ја немам појма, верујте ми ја не знам како се зову, вероватно да је тако, да је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Савићу, да ли је то било тада када сте дошли да вратите Јанковића?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Петровдан?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јулу?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да ли је Петровдан, ја знам да је био почетак јула, не знам тачно да је, овај Петровдан био, да смо дошли и да је он мени; Славковић, сведок да ми је причао да му је Јанковић пружио проблеме у фирми, да је добро што сам дошао да га вратим, јер не зна шта би се десило ту, пошто наводно је направио неки злочин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је причао да је убио некога?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, наводно је чуо да је малтретирао тамо неке заробљене који су били у Циглани и да је добро што смо ја и Саша дошли да га повучемо тамо, а те папире Српске радикалне странке не знам о чему прича, то, као што сам изјавио, нити сам био члан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било питање, има ли још неко питање?

Опт. ГОРАН САВИЋ: У вези економије, мислим ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање, како гласи? После ћемо да вас суочавамо. Имате ли, ако немате питања, имате ли примедбу?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Немам питање, значи остајем при мојој тврдњи да нисам био на тој економији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада нисте ушли са њим на економију?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Нити знам тог «Бубицу» ни златан ланац као што сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни Ану Стевић, ни вечера, ништа?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Нити сам носио, знам, чуо сам за тог Стеву Радића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај Стева Радић?

Опт. ГОРАН САВИЋ: То је, пошто је Славковић причао да има те потврде, да му је издао тај Стево Радић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам је причао, када?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Тада, када смо били у стану код Славковића. Значи да, овај, да има те потврде да скупља тај грађевински материјал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас питала, Ви нисте у неким лошим односима били са Славковићем?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ни са ким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто би он рекао да сте Ви ушли на економију где су заробљени Муслимани и он ту, који Ви ту стојите, ако то није тако? Који је његов мотив да Вас терети?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не знам, не знам, не могу ја ништа о томе да причам који је мотив, он зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да претпоставите?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Нити сам носио пумпарицу, нити сам дужио, нити сам некоме скидао златан ланац врхом цеви, као што пише, то мислим, то је, нема везе са истином. Јер нас су доста мешали тамо са тим Лозничанима, да ли је ко, шта радио, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису баш Краљево и Лозница тако близу, колико ја знам.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па, нису, али мешали су ти, вероватно можда заробљеници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово што каже да сте долазили на Циглану?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ја остајем при својој тврдњи, ја нисам радио на Циглани, нити сам долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада уопште на Циглану, ни видели?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Нити је мене примао тај директор Миша, нити ја њега знам, нити га познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај камион што каже да?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па не знам шта га треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да узмете нешто?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не знам зашто ми је требао камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не знам ја, за неку робу вероватно, не знам шта се носи камионом?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ја сам био два дана, значи нити ми је требао камион. Имао сам ауто, вратио сам се кући и моја задња ратна операција је напад у ствари ослобађање тог Кула града – тврђаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је 26. април. А мај?

Опт. ГОРАН САВИЋ: У мају значи 16. маја сам се вратио и тад кад смо се вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И значи у јуну не припадате?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ма не, не «Пиварском».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јулу кад сте дошли?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ма никаквим војним формацијама. Раздужио наоружање, униформу, све. Добио ту исту потврду коју Ви помињете с потписом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је писало на потврди?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Период, време боравка у Зворнику. Мислим, не знам тачно, мислим да је писало да нисмо учествовали у некаквим криминалним радњама и тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама то дао?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не могу да се сетим лично ко ми је дао, мислим има печат, потпис од Марка, Бранка, команданта Територијалне одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марка, Бранка, то су један или два човека?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па не знам. Неко га је звао Марко, а неко Бранко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А говорите о истом човеку?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како то има два имена?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Командант, мајор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте то сазнали? Да, мајор. Како то има два имена?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па не знам он је то крио дал право име, због чега не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате још неко питање, примедбу? Зашто би говорио да сте долазили у Циглану?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па не знам зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за пиштољ?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ја нити сам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте имали пиштољ?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па пиштољ нисам. Као што сам рекао да нисам ја носио пиштољ нити је ко од њих. Ја бар не знам да је неко од њих носио и дужио пиштољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже оптужени Савић да ни један војник није имао пиштољ само командири.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Старешине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да уопште није било шансе, да он никад није имао никакав пиштољ, ништа?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Нема проблема, ако он каже тако нека буде тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, Ви сте сведок, он није дужан да говори истину.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја колко се сећам сви смо имали пиштоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко се сећате?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Саша?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Добро. Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се изведе доказ **СУОЧЕЊЕМ** између оптуженог Савић Горана и сведока Славковић Драгана на околности разлика у њиховим исказима, па један другом окренути лицем у лице изјавише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад се окрените један према другом и кажите му за ову Економију, Ви њему. Јел сте ишли заједно или нисте? Лице. Не мени, ја нисам била на Економији, била сам пролазила али нисам улазила, а Ви њега гледајте!

Опт. ГОРАН САВИЋ: У реду, у реду, ал не могу, нисам био на Економији, сад не могу да кажем да лаже човек, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како, а шта друго ради ако каже да сте били?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не волим, не волим да каже, он каже за мене лаже да сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лаже. Њему, њему реците. Немојте, ја не лажем још увек овде.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Значи ти брате знаш да нисмо били тамо, ја не знам шта да ти кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта брат каже, да видимо? Не мени, оптуженом, оптуженом!

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја мислим да смо сви били, ал не битно то толко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите небитно?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Сви смо били колко се ја сећам тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви у мене гледате, а ја Вам кажем да се суочите са оптуженим!

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Остајем при својој изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете? Па рекао је остаје при својој изјави. Добро. А за Циглану, каже човек никад ни видео, ни ушао, ништа?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја сам лепо рекао да га нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нисам била ја, њему кажите!

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да га нисам видео да је радио, то нема везе исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма има везе! Како нема везе?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја га нисам видео да је радио, то сам чуо, а да је долазио, пролазио јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јуну значи пошто се Ви око 01. јула отишли, јел?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да. Једном, двапут, трипут, сад ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре убиства, после убиства?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То не могу да се сетим. Датума не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тачно ово што он каже да је био код Вас у стану, ајте се око тога суочите?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Био је у стану код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Он каже, чекајте!

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Разумем ја шта он каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је дошао по Јанковића.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да сте имали вечеру, па била Светлана, па?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је Јанковић се паковао. Е сад реците му то за Јанковића, оно што сте рекли пред судом везано да је Јанковић ту дошао

да се спакује, да узме ствари, да је код њега спавао. Он каже да је био у лошим односима са «Пуфтом», да нема шансе да је он спавао код њега, Јанковић, звани «Пуфта»?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Јанковић, прво нико од нас никакве ствари није ни имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте прво да чујемо, ево кажите у лице сведоку то!

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ја знам да си причо да ниси у добрим односима с «Пуфтом», да ти је правио проблеме тамо на послу, јел си ти чак планиро да остајеш да живиш са Светланом у Зворнику, да радите, да живите ту, да се настаните. Да ти је правио проблем, он је био код тебе у стану ваљда у почетку кад сте се ви вратили и да је после, ја сам изјавио да је, да смо га ми затекли да је био сав никакав и да смо га вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Оно што сте рекли ствари «Пуфтине» код њега у стану?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да. Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел дошао ту да узме ствари?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да. Дошао да узме ствари и да је отишао на аутобус, да смо га испратили на аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И том приликом рекли сте да уопште нисте ишли у Циглану?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тачно? А оно за камион и за ствари, за Циглану?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па не могу да се сетим. Било је, не могу тачно да се сетим, било је дај овоме, дај ономе, да ли лично за Саву, не могу да се сетим. Ја и кажем, ја увек стојим да они нико ништа од њих није узео за себе, као што и за себе тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Нити је могао шта неко да изнесе из Зворника. Нико. Мора посебна дозвола, пропуснице, не знам ти ни ја, сто чуда треба да би неко нешто могао да изнесе.

Опт. ГОРАН САВИЋ: А зашто ми је требао камион?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па кажем уопште, не могу да се сетим. Неко некад тражи да пренесе, ето као што је «Зокс» тражио да пребаци оно тамо те фотеље, шта је хтео да пребаци из стана у стан, иначе за Краљево никад нико ништа није претеро сем што сам чуо од Мише Јовића да је дао Саши неки камион цигле, блокова, цигле, шта му је дао не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којем Саши?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ђурђићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад Вам је то рекао?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па рекао је овде Вама лично на суђењу, мојем суђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма ово је друго суђење, није ово Ваше суђење.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То сам тад сазнао. Ја уопште нисам знао и то највероватније му дао кад сам ја отишао, док сам ја био то кажем ти није било. Могуће да је дао да ја не знам, у ствари нисам ни знао. То сам лично чуо овде од њега и чули сте и Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А везано за наоружање? Јел сте видели код њега пиштољ?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Сви су носили у то време оружје, сад ја да се сетим свега, сви су носили оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па њему реците!

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја мислим да сам видео да је имао пиштољ, а у које време не знам тачно, ал у оно прво време, сад после да ли је имао, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад кажете мислим, а мало пре причате и који и шта.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ма имао је сигурно, имали смо сви оружје брате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оружје да, а за пиштољ Вас питам?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па за пиштољ кажем, то ти је исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта Ви кажете Савићу?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Никад пиштољ нисам носио, носио сам аутоматску пушку евентуално кад смо ишли у акције полу, пушкомитраљез.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сад имамо, Славковић се суочава са мном, а Ви са плафоном! Шта сад имамо?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не с плафоном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега гледајте, он каже да сте имали пиштољ, не кажем ја!

Опт. ГОРАН САВИЋ: Ја кажем да нисам имао пиштољ.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја сам рекао своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли своје. Добро. Добро. Седите. Хоћете Ви Ћилерцићу да приђете тамо? Имате ли Ви неко питање за Славковића? Прво да рашчистимо, јел сте Ви тај што је био на овом у новембру, обука гађања снајперисти, и тако даље, са Славковићем?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Шта Ви кажете?

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Ево, имам питање за њега ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде, па хајде, Ви му поставите питања.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Овај, да ли зна, упознао ме у Зворнику, да ли зна откад носим наочаре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма није рекао да Вас упознао у Зворнику, каже да сте били заједно на гађању у новембру 1991. на Карабурми, јел тако?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Сећаш се баш мене?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Баш тебе.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Добро. Да ли је снајпериста могао да носи наочаре, а да буде снајпериста?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја први пут видим сад да носиш наочаре, ал то је сасвим небитно, а може да се провери. Ја не лажем ништа, од почетка се браним истином и може да проверите све, значи имате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то тај човек који је био с Вама?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То је тај човек који је био са мном у касарни на Карабурми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У касарни?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: На Карабурми, не знам како се зове касарна, ту смо спавали седам дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то био као неки позив, резервни?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Војни позив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као војна вежба или шта, обука?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ту су позвани сви снајперисти и била је и полиција и војска. Сви који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте га ту упознали?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ту сам га видео ал нисмо се упознали, него онако, знам да је ту имао обуку као и ја исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А онда после у Зворнику шта?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: У Зворнику видим он долази с колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте га препознали кад сте га видели?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па како не, препознао сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је био у колима?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви на то?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Ја њега нисам видео ни на каквој обуци, видео сам га у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли дошли са њима колима, стим мајором Веском Цветковићем?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте требали да идете на Пале у Сарајево да будете с њим?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете то је тај човек јел?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не постоји могућност да сте нешто заменили, јел?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја упорно тврдим проверите, идите у касарну, проверите рецимо у хотел «Србија» да ли има његово име да је спавао тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Он то не негира, него каже да он није био снајпериста напротив да он уопште није ни био стрелац. Јел сте ви и пре тога били снајпериста, пре тог новембра?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он већ био, не би могао да буде?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја не знам да ли је пре тога, ал тад сам га први пут видео у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то била Војна пошта, јел се сећате?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ми смо из Краљева дошли, са нашом јединицом из Краљева војном, обвезник Краљеве Војне поште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па која Војна пошта у Краљеву, јел се сећате?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не могу да се сетим, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овде кад сте дошли смештени сте на Карабурму у?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: У касарни смо спавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У касарни, и где сте ишли на обуку?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Први дан у Бубањ Поток, а задњи дан смо имали гађање у Шапцу.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Ја, госпођо судија, мислим да је нешто помешао он. Ја сам у резерви био у Војној пошти Ковачи, пре активирања мог у Војску Србије и Црне Горе. Значи ја сам био војни обвезник Војне поште Ковачи, значи изводи постоје, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел сте из исте Војне поште ишли?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Нисмо из исте.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Ја сам.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја сам Канарево он Ковачи, ал то је небитно, ишли су само снајперисти, сви снајперисти резервисти, разумете.

Опт. САША ЋИЛЕРЦИЋ: Ја сам имао ВС 11326 стрелац противавионац. Први пут сам добио снајперску пушку у Зворнику. Први пут сам се срео с њом у животу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте били који ВС?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Стрелац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само стрелац. Јел и Ћирковић, јел и овај Ћилерцић добио ту потврду од ТО?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја то не знам, питајте њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна. Он каже да је добио од Војне поште Тузла.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: И то не знам. Први пут чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то не знате? Добро. Он каже да никада ушао у Циглану није и да је дошао само том приликом за Петровдан, значи 1992. године да узме Јанковића и да га врати по молби његове мајке, а Ви сте рекли да.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тачно?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изврши **СУОЧЕЊЕ** између оптуженог Ћилерцића и сведока Славковића на околности разлика у исказима па један другом окренути лицем у лице изјавише:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад мало да видимо имали неко боље суочење, Савић нам је ту слаб нешто у тој радњи, а и Славковић. Окрените се према Ћилерцићу и реците му јел он тај који је био са Вама или није, јел он тај који је био на Циглани или није?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Он је тај који је био са мном у Београд..

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њему се обратите! Ти си тај или ти ниси тај!

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја другог не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Другог не знате. Кажите му јел он тај који је био на Циглани, долазио. Каже човек никад није био на Циглани.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошао по Дарка и отишли?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: По Дарка није дошо нико. Ја сам Дарка то вече испратио и отеро сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи никад нико код Вас кући по Дарка није долазио?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ма какав Дарко бре, то вече кад је направио ја сам га отеро и више, можда је он дошао касније Дарко, можда су они поново дошли по њега, ал ја то не знам. Ја сам већ отишо из Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Они кажу једном су долазили и био је Савић код Вас. Он каже није ни био код Вас.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Они јесу били код мене, ја не кажем да нису, али тог момента, то што он прича то није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад су били, кад, колико пута је био Саша код Вас на седмом спрату у том стану?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја мислим да није ни једном био, можда једном, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи мало пре кажете они јесу били, сад кажете можда једном.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Мислио сам кад оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сад кажете, па шта мислите како тај транскрипт изгледа?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: У стану код мене није био, то није било то што причају и један и други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Њему само то реците!

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: За «Пуфту», а иначе овако можда су долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За «Пуфту», за «Пуфту».

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Ја стварно не знам ко је био код њега у стану, значи ја нисам био код њега у стану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо, пустимо стан. Ви сте рекли да ни Ви нисте били у стану, ајмо Циглану да видимо, зашто овај Славковић каже да сте Ви долазили на Циглану?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Не знам његове разлоге, ја сам и у истрази поменуо да не знам шта је радио у то време зато што ја у то време нисам био тамо где је он био, али кад сам дошао, дошао сам по Дарка по наговору Савић Горана овог. Ја сам лично ставио Дарка у аутобус 09., 10. или 11. јула. Да ли се нешто десило пре тога ја не знам, али тад сам га ја лично ставио у аутобус са овим човеком овде.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја о томе не знам ништа. Ја сам отишо, сигуран сам да Дарко код мене никада није био. Ја са тим човеком нисам говорио од првих дана кад смо се посвађали.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Ја нисам рекао да је Дарко био код њега, стварно не знам да ли је био Дарко с њим. То не знам.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: С тим човеком, имате изјаву Ћелетову и може да проверите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да проверимо?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Мислим то да је и Ћеле Вам исто реко да ја и он нисмо били у добрим односима. Како ћу ја човека да примим у стан ако не говорим с њим, или да идем на неки задатак или било шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел имао он пиштољ?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Имао је 7,65 у почетку, после не знам.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Ја нисам никада имао пиштољ никакав, наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имамо ли још неко питање?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Ја немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Примедбу неку? Зашто он овако говори?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Стварно не знам. Стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ћу Вам ја рећи.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Односно претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Ћилерџић тврди да је у ствари све ово последица тога што сте Ви њега заменили практично јел тако беше, Ви сте криви што је он овде јер сте Ви њега заменили са неким Ћирковић Сашом из Трстеника високим око 190, тако крупнијим 90 кила.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да ли се сећаш тог човека?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако сте рекли? И да је он после то сад сконтао да је то баш у ствари вероватно Ви мислите на тог Сашу Ћирковића из Трстеника и да је практично то замена у идентитету личности и тако даље?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није. Има ли неки Ћирковић Саша из Трстеника у јединици «Пиварског» да је био у мају?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Можда, можда али ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довољно је не сећам се, сад то можда, већ. И каже он неки мајор Јаблановић му је потписао ту потврду у фабрици «Алхос», каже да је он био при Војној пошти Тузла тад кад сте заједно кренули, јел сте се заједно са њим вратили у Краљево?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Сви смо се заједно вратили.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Заједно смо се вратили у Краљево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И каже он је схватио да у ствари сте Ви причали о неком другом човеку, јел био још неки Саша?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не могу да се сетим, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате. А кад су они то, и он каже да је спавао једну ноћ у Малом Зворнику кад је дошао по Јанковића додуше оптужени Ћилерџић каже, кад су они то, Ви кажете они су нешто, и Ви знате о томе да су они спавали у Малом Зворнику, кад је то било? Да су имали неке девојке.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Кад су имали девојке тад су спавали, а то да ли су они дошли по Сашу не ја то први, овога «Пуфту», ја то први пут чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро кад је то, ајде да одредимо то?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су дошли са тим девојкама?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не могу да се сетим, били су једно вече и, знам, одакле су, шта су, каже имамо девојку из Малог Зворника, да ли су оне из Малог Зворника или су ту дошле не знам ништа о томе.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Ја нисам имао никада девојку из Малог Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али спавали сте у Малом Зворнику.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Били сте са две девојке.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Спавао јесам, али ја нисам имао девојку из Малог Зворника, ни из тог краја стварно нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро сад. Боже мој.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Да се не хвалим нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спавали сте у Малом Зворнику?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви кажете да су спавали, ко је Вама рекао, јел су Вам они рекли?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су Вам то рекли? Где се обавља тај разговор?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па не знам, након приче где сте, шта радите, били смо, и тако, ја сам их видео са две девојке, где су они били, где су спавали и шта, где сте били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где их видите то? У Циглани или на улици?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не знам где сам их видео, да ли, негде сам их видео, ал знам да сам их видео са две девојке, где сте, ево смо каже у Малом Зворнику, е то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел сте Ви били на ратишту у Хрватској?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био и он?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја мислим да је био, али нисмо били заједно, не знам тачно, можда је био, а можда није, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да је био, можда је био, можда није био, не знам, то је одговор?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па питао сам га једном, рекао ми је да је био, сад где је био, дал у Тењи и тако нешто, причали смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Тењи?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисте заједно били?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро, седите Ви. То је све што имам да изјавим. Добро, слободни сте.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па имам ја да питам нешто, могу ја нешто њих да питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок да пита оптужене? Па није предвиђено. Још је нешто хтео Кораћ да каже. Можете да кажете нешто.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да ли ја могу да поставим питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме да поставите питање?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Овом сведоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведоку? Није баш уобичајено да постављате питања. Реците нешто па ћу ја, неку примедбу, нешто.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да се нас двојица. Због његове тврдње да ја и Славковић улазимо заједно тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дођите, па не можемо, не чујемо. Имате ли још нешто да кажете?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да. Само бих хтео у вези са овим да Славковић тврди да смо тог, да сам ја са њим ишао на Економију то не стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро нисте ви.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Нас двојица никада, ни у каквој прилици нисмо били на Економији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је везано за онај предмет који смо пресудили првостепено. То ћете, жалбу сте написали па ће Врховни суд то све да размотра, јел тако?

Сведок ИВАН КОРАЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то нема везе са, овде је тако у оптужници, ја сам зато њему предпочила, знате због ситуације везано, јер он помиње да сте били, а да нећемо Вас ту суочавати као сведоке јер сте Ви за тај део тамо оптужени. Добро, Ви сте овде рекли да није тај, додуше и Ви се овде помињете. Ви сте већ и рекли да никад нисте били на Економији па то укључује и ту ситуацију, јел тако? Пошто сте рекли да никад нисте били на економији претпоставља се да нисте били никада ни са њим.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Не, не, много се претпоставља, мора много да се расчисти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Ако сте рекли никад нисте били на Економији нема потребе да Вас питам да ли сте некада били са Славковићем и Савићем, јел схватате о чему говорим? Према томе за овај овде део. Молим? Да се суоче да, него не да поставља питања. Па он је рекао никад нисам био на Економији ја нисам зато имала потребу да га питам то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Наравно, него хтео сам само да кажем ако сведок каже ја бих нешто да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могу, наравно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То не мора да буде кроз питање него може да буде у другој форми која је дозвољена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро. Ако суд сматра да треба да се суоче, знате, ако сматра, јел Ви предлагете да се суоче на ту околност?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сачекаћу док сведок каже све што има па ћу онда оценити да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је све, завршили смо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, он, ја сам њега разумео да он има још нешто да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви хоћете још нешто да кажете, изволте!

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Хоћу ја нешто да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците сада.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Кораћа не, немам шта да питам.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Јел могу ја да се вратим на место?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате шта да питате, сачекајте. Ево каже Кораћ да никад није био са Вама на Економији после вечере код Ане Стевић на којој сте сви били и «Пиварски» и «Нишки». Шта Ви на то кажете?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Имате изјаве свих па сами процените.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваше, исказ?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: То је мој одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Јесам ли ја био с тобом или нисам? Као изјаву, јесам, нисам?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Јеси био брате, и немој да причаш ниси, немој да. причаш ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Славковићу сигуран си ти у то што причаш?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Сигуран.

Сведок ИВАН КОРАЋ: Сто посто сигуран?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Сигуран. Сто посто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли Славковићу још нешто овде да кажете као сведок у овом предмету?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Хоћу да питам Савића и Ћилерџића пар питања на крају свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не схватам, не можете Ви као сведок да испитујете оптужене, знате. Зна се ко испитује оптужене, евентуално ако још за време суочења нешто није, овај, разјашњено па је различито то можете да кажете, реците.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Хоћу да их питам да ли су чули, да ли сам ја икад нешто њима наредио, или да ли су они мени у неким питањима, да их питам укратко, да ли су од мене некад нешто, неко наређење добили неко, било какво наређење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма не можете одговарати на питања сведока, ово је бесмислено, не можемо овако да водимо поступак. Нити су они овде оптужени да сте Ви њима нешто наредили.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Не, хоћу да кажем и ово Славковић Драган је добио 15 година, ја пет година не виђам моје троје деце, они спавају кући и један и други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а какве то сад везе има са њима?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Знају они какве везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то они, па то ћете од нас из суднице. Шта они знају и шта Ви знате, а нећете да кажете пред судом то ћете ван, немојте молим Вас у судници то. Ја знам шта сте Ви хтели па нисте, па немојмо сад о томе да причамо, знате.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Сви сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо сад о томе.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Хоћу ја да кажем кратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кажите им напољу.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Молим Вас хоћу да ме саслушају сви, хоћу да будем кратак. Славковић Драган није био са Јанковић Дарком кад су дешавана убиства, а добио је 15 година. То хоћу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви оглашени кривим за неко убиство са Јанковић Дарком?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ја сам проглашен кривим, 15 година сам добио, а ни једно убиство нисам починио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Да ли сте са Јанковић Дарком оглашени за неко убиство ја Вас питам?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Пише тамо у саизвршилаштву, да сам био присутан, ја с тим човеком не говорим. У свим радњама Ви сте мене навели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма коју радњу са Јанковић? Добро. Ништа. Молим Вас није ово ни место ни време, ово је поступак против ових људи овде.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Па читао сам пресуду, у свим радњама Ви сте мене навели да сам био присутан у саизвршилаштву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде се ставља њима на терет конкретно Ћилерџићу на Циглани где сте Ви рекли да сте били шеф обезбеђења, он каже никад није ушао, Ви кажете не знате да је био запослен, суд ће то да цени. Имамо још друге сведоке, саслушаваћемо.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Улазили јесу, а да ли су били запослени то сам чуо од директора Мише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо утврђивати даље, ово што сте Ви рекли, ја Вас питам имате ли још нешто да кажете везано за ову оптужницу против ових људи која је подигнута, а да Ви знате, јер се њима ставља на терет исто што и Вама, разумете. То је било питање. Овде смо се окупили да видимо да ли Ви знате нешто о томе да ли су они на Циглани где сте Ви били шеф обезбеђења радили да ли су и они изводили људе?

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Мени то није познато. Ја их нисам видео. Ја сам то и рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па то. Па добро зато и.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Ако их је Миша запослио могуће да су и после мене радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо преко Мише. Добро. Хвала. Ви можете да седнете. И Ви такође. То је све што имам да изјавим. Е овако за 22. и 23. јануар је предвиђено саслушање сведока оштећених, ви имате њихове податке и добили сте транскрипте, то су сведоци под псеудонимима «У», «Ф» и «Т», значи видеолинком, они су прихватили само на тај начин да сведоче, можете да одете тамо, да сведоче, видеолинк значи из Сарајева, пошто су то људи који се налазе у иностранству чији идентитет смо на основу одредаба ЗКП-а дужни да путем псеудонима заштитимо и у каснијим поступцима, ово је значи један од каснијих поступака, значи морамо и даље те мере заштите да према њима спроводимо, а њихове исказе имате, значи то је 22. и 23. јануар путем видеолинка то ће бити у 09 сати исто овде. Значи

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Данашњи главни претрес се одлаже, а следећи заказује за

22. и 23.01.2009 године са почетком у 09 часова.

Што је саопштено присутнима уместо позива.

Ви знате шта то значи. Е добро, Савићу такође, да отклонимо сваку сумњу. Кажите. Морате, ако хоћете да приђете овде ако хоћете нешто да питате да приђете.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Изречена ми је мера јављања једном недељно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците, предложите па ћемо прибавити мишљење тужиоца.

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Ја сам се јавио када ме је СУП хапсио, МУП када ме је хапсио редовно се одазивам, замолио бих Вас да ми скинете то зато што радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је Ваш предлог да Вам се укине мера?

Опт. САША ЋИЛЕРЏИЋ: Мера јављања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Јел Ви сте нешто хтели или не ја сам схватила или не? Добро, седите.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Исто то, али пошто је мени, морам да се јављам у СУП Горњи Милановац то је 14 километара од моје куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што тамо, због? Коштунића, јел тако?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Па не знам, па вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви сте у Коштунићима.

Опт. ГОРАН САВИЋ: Мада је по. Да, да него је, мада је ту патрола нон-стоп, овај, а они неће да, ја сам предлагао доле у СУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се замени то место јављања?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Да се јављам тој патроли која је ту код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па они да јаве јел?

Опт. ГОРАН САВИЋ: Не да јаве, да се потпишем као и досад, али они су то нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћемо тужилац сад да се изјасни или да нам писмено каже па да одлучимо о тој мери? Та мера још из истраге стоји, ми то преиспитујемо без доношења решења на свака два месеца према ЗКП-у али да ли сада?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја за сада не знам, немам информације, овај, колико су они испоштовали ту меру, има ли примедби оних који ту меру дакле спроводе, па би требало претходно прибавити извештај од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа се не јавља. Да се не јављају они би. Долазе на претресе уредно, то је тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја то не знам.

Сведок ДРАГАН СЛАВКОВИЋ: Јављамо се уредно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја дакле могу да претпоставим да је све у реду, могу да претпоставим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, е сад ако је та претпоставка тачна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А пошто не одлучујемо о претпоставкама него на основу доказа дакле ја сад не могу о томе да се изјасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се изјасните и предлагете да прибавимо?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја предлагем да се прибави од надлежних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од надлежних, па ћете Ви дати мишљење, па ћемо ми одлучити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ћу потом се изјаснити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ОК. Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Иначе, наравно одазивају се позиву што се може констатовати али да видимо колико се спроводи та мера друга изречена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. ОК. Хвала. Довршено у 13 часова и 55 минута.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА